

DEEL I. No. 11.]

JANNEWARI, 1897

[48 PF. JAAR.

INHOUD.

NUWEJAARS WENS UIT DI VRYSTAAT
DI KONINGIN VAN SKEBA : Twe Prinsesse gesong
en omgeruil.

HUWELIKELID

PRAATJIJS OER DI NATUUR : Di Kol van die
aarde

'N LES IN DI DIGKUNS

DI ROOSKNOPPI

PORTRET VAN PAARDEKRAAL, MONUMENT,

MYN EERSTE BESOEK AN STRAND

'N BRIEF 56 JAAR OUD

DIER STORTS : 'n Loening.—Hoe di Skulpmaie
in di water gekom het,—Geburtenis met 4
ono Diere wat al onbekwam was om meer te
werk.—Wolf deur Jakhals gefop.

DI ONDERSKED TUSSEN DIGKUNST EN VYNE : Di ver-
liefdheid van Dani en Kato

GODVAN EN HE

GRAPPIEG EN LEUKSAME VERHAALE

NUWEJAARS GIFTJE VOR DI ONDERRIKSTOOL

DI AFRIKAANSE DOENA NOOT, op Musiek.

M. Glassberg's PHOTOGRAFISCHE ATELIER'S — Paarl en Worcester —

Markstraat. Rusty Straat.

WAARBORGEN EERSTE KLASSE PORTRETTEN TEGEN ZEER BILLIJKE
PRIZEN.

OUDÉ PORTRETTEN VERHIELD EN VERGRÖT TOT LEVENSGROOTTE.

SCHILDERIJLYSTEN
VAN EENIG FORMAAT WORDEN OP KORTE KENNISGEVING GEMAAKT.

SPECIALITEIT: VERGROOTE PORTRETTEN.

ALLE WERK WORDT GEWAARBORG EIGENHANDIG TE ZIJN.

KLYN BEGIN—ANHOU WIN.

DEEL 1.]

ONS KLYNTJI, JANNEWARI 1897.

[No. 11.

En houd.

NUWEJAARS WENS UIT DI VRYSTAAT	217
DI KONINGIN VAN SKEBA : Twe Prinsesse gebore en omgeruil	217
HUWELIKSLIJD	223
PRAATJIS OER DI NATUUR : Di Kors van di aarde	223
'N LES IN DI DIGKUNS...	225
DI ROOSKNOPPI	227
PORTRET VAN PAARDEKAAL MONUMENT	230
MYN EERSTE BESOEK AN STRAND	231
'N BRIEF 56 JAAR OUD	231
DIIR STORIJS : 'n Léejag.—Hoe di Skulpaais in di water gekom het.—Gebeurtenis met 4 oue Dire wat al onbekwaam was om meer te werk. —Wolf deur Jakhals gefop	232
DI ONDERSKYD TUSSEN BEGIN EN YNDE : Di verlifraak van Dani en Kato	236
OOM JAN EN EK	237
GRAPPIGE EN LEETSAME VERHALE	238
DI AFRIKAANSE BOERE NOOI, op Musiik	240

Nuwejaarswens uit di Vrystaat.

Ons Klyntji, 'k wens jou veels geluk
Dat jy so fluks het op gedruk
En so manmoedig foortgestreef,
Dat jy di nuwe jaar beleef.
Ons is daaro'er net groot verheug,
Ja propfol is ons hart fan freug
Nou kan ons dit oek ni na laat
(Terwyl nuwejaar foor di deur staat),
Om jou ons wense toe te foeg
Word daarvoor tog so gou ni moeg :
Mog God jou dan syn segen geef,
Dat jy nog kan feel jaren leef !
En mog Gods guns jou nooit ferlaat !
Groei op tot hyl fan folk en staat.
Dan sal ons feel jare nog hiirna
Jou dankbaar op ons hande dra.

Dit wens ons jou ons almal saam,
Dit wens ons in des Heeren naam.
Ons wens jou peetooms en jou fa'er
Veel hyl oek op di nuwe jaar.

F. NESER.

Di Koningin fan Skeba,

OF

SALOMO SYN OUE GOUDFELDE IN SAMBESIA.

[HISTORISE ROMAN DEUR Ds. S. J. DU TOIT.]

Di eerste Deel ferhaal hoe ons onder Simbabwe 'n rol ontdek, geskrywe deur Elihref, Salomo syn gehymskrywer en prins gemaal fan di Koningin fan Skeba, waarin megedeel word dat hy di geskidenis fan di ryk beskrywe het en dat di beskrywing same met grote skatte ferberg is onder di berg Afoer by di rebalsende lyke fan di Koninginne. Op anwyssing fan di Molimo kry ons di berghen noordweste fan Tati en onder di berg di grafkelders en lyke en oek 3 perkament rolle. Di tweede deel befat di inhoud fan di rolle en ons ferdere ontdekings en befinnings.

Di perkamentrolle is by plekke beskadig deur fogtighyd. Sofér leesbaar begin dit met beskrywing fan di Paradys op di hoogland fan Afrika, onder di sonlyn, by di Maanberge en 3 Mere, waar di 4 rifre (di Nyl, di Niger, di Kongo, en di Sambesi) hulle oorsprong het—en hoe di eerste mense affallig geworde het en deur God gestraf is.—Di onderaardse kamer onder di berg blyk di afgrond af te beel ; by di ingang is di sondefloed afgebeel en ferder bose geeste.

Klaas werd deur 'n Mamba-slang gebyt en deur Umsalomi genees met slanggif. Di afstammelinge fan Gam kom na di Sondefloed terug na Afrika, en stig di ryke fan Egipte en Etiopië. Syn seun Hafila trek o'er di Sambesi na di Goudland, en syn seun Skeba stig hiir di ryk.

Hatasu, Koningin fan Egipte stuur di eerste skippe na di Goudland toe, 700 jare foor Salomo ; sy maak 'n o'er-

eenkoms dat di Konings fan Egipte felder di Koninginne fan Skeba sal anstel, en laat alles afbeel in 'n tempel, di beskrywing en afbeeldings kom o'reen met di aftekeninge hiir in di oue grafkelders.

Ons dokter oos oss gesond fan di tsetse-vliig syn steek na st slang; if. Daarop lees ons uit di rol di geskiednis fan Josef in Egipte, waaruit blyk dat di Konin; in fan Skeba 'n afstammeling fan Josef is.

TWEDE DEEL.

V.—TWÉ PRINSESSE GEBORE EN OMGE-RUIL.

Di in yang tot di Grafkelders trefsel. — Noj meer beware. — Di Priester-Konings in Egipte. — 'n Fees in di Stad fan di Son. — Forstelike liifdesgeheime. — Twé Prinsesse, toekomstige heldinne fan ons geskidenis, word gebore en omgeruil.

DI nag het daar weer 'n sware donderstorm met 'n geweldige reën losgebreek. Di volgendeoggend gaan ons weer almal aan ons werk. Mar ni lank was Neef Gideon en Neef Hendrik weg na di grafkelders toe ni of hulle kom terug met di treurige berig, dat di opening di nag toegefal het, deur dat 'n stuk fan di rots afgeskuiwe het, en dat dit 'n freselike werk sal wees om dit weer ope te grawe.

Nou mar eers raad gehou. Dat di instorting te wye is aan di grote dinamietskoot waarmee ons di sware kliedpren laat stukkend skiet het, daarin kom almal o'reen ; want ons had barste en krake in di ro'se gesien as gefolg daarvan ; en toen di reens daarop kom het heel natuurlik di plek ingestort.

Mar wat nou gemaak ? Henni syn plan was gou klaar : huistoe ry mar. "Wat sal ons felder hiir in di gate inkruip nes klipsalmanders?" vraag hy. "Ons het mos nou di rolle. Di skatte kan ons nie kry ni ; en wat sal ons maak met daar-di oue festeende lyke ? Hulle is nou goed besorg. Di grafkelders is nou weer toe. Ons laat oek nou mar fat."

"A né, Henni, so moet jy ni praat ni. Né, jong, ons moet eers di oue skatte uithaal ; ons moet almal skatryk wees as ons teruggaan"—sé Neef Gideon weer op so'n half jillerige manier ; want 'n mens weet nooit of hy spot en of hy 'n ding meen ni.

En Neef Hendrik fal toen ewe beslis en ernstig in : "Né, wat, ons maak di gat ope ; dit sal ni so danig lank tyd neem ni ; en ons het mos dinamiit en gereedskap. Binne 'n week tyd het ons di gat weer ope."

Om di saak fan alle kante te laat b. kyk, vraag ek toen. "Mar sal ons ni eers di kop noukeurig ondersoek an alle kante of ons ni altemit 'n anderde opening kan kry ni ; want di eerste rol wat ons by Simbabwe gekry het praat mos fan di derde grot. Altemit meen dit dat daar dri aparte openinge is."

"En wi wil dan di héle b. rg gaan omgrawe om nog meer gate te soek ? Ek ferfas ni"...fal Henni weer.

"Nou, Henni, dan weet ek 'n betere plan"—sé Neef Gideon weer,—"di gat bo is mos nog ope ; dan laat ons far jou en Neef Hendrik afsak met 'n tofau bo af, en dan gaan julle felder di grafkelders deursoek ; want di skatte moet ons kry."

"Wi ? Ekke ? Moe ni glo-ni ! Ek sal fer my nooit as nooit laat afsak in di gate ni. En waar kry ons so 'n lange tou ?"—was Henni-syn beswaar.

"Di tou is niks ; ons kan mar di osrime an makkie knoop en di andere toue wat ons goed mé fum gemaak is an makkie las"—sé Neef Hendrik. Ma Henni blyf halstarrig wyger ; hy wil daar niks nie te doen hé ni ; di toue sal breek ; 'n mens sal seer kry as jy afsak en heen en weer swaai, ens. Yndelik sé die touen :

"Nou dan het ek nog 'n anderde plan. Henni kan di pérde neem en ry na di Boesmankraal toe en kry ons 'n half dosyn Boesmans of so om fer ons te help di gat ope grawe. Hiir is baing wild ; ons kan hulle laat fet eet an di wildflees."

"Ja, Henni, dis di plan"—fal Neef Gideon in "Kom, kerel, nou net sonder fersuim saal ons di pérde op en jy ry."

"Né, ek sal dit so nooit doen ni ! Denk julle dat ek sal fer my laat fermoor fan di Boesmans. Né, ek gaan ni ; ek kan di goed hulle tongeklappery oskpraat ni. Né, laat Klaas dan gaan ; hy ken moe hulle taal."

Dit blyk toen dat Henni folstrekkie ni wou gaan nie. En tog was ons almal foor di plan om fan di Boesmans te kry om di gat te help ope maak. Dat Boesmans kan en wil werk het ons an Tati gesien gehoor. Di grote beswaar was mar, ons padwysers het fer ons ferseker dat hulle uit bygeloof ni o'er "rifir fan di dood" na di "berg fan di dood" mag kom ni, en dit sal molik di rede wees dat hulle altemit sal wyger om hiir te kom werk.

Yndelik begin uit ons om fer Klaas di volgendeoggend froeg te pérde te stuur na di Boesmans toe, in 'n goeie party wildflees op di pérde gepák fer 'n persent. En as hulle ni wil toestem om tot by di kant te kom ni, dan moet hy mar perbeer om 'n stuk of mé te breng tot by di rifir waar di twe padwysers omgedraai het, so dat ons dan self kan perbeer om met hulle te onderhandel en fer hulle om te praat. Hy moes eers perbeer om di twe padwysers te kry met hulle te praat ; want hulle ken nou al fer ons.

Klaas is 'n stille klyne Koranna ; hy praat amper. Toen ons fer hom di aand, toen hy met di os uit di feld uit kom, ons plan medeel, had hy 'n anderde beswaar, waar ons nie aan gedenk het ni. Ferseker ons dat di bygelowighyd fan di Boesmans om ni o'er di rifir en nabij di kop té kom ni, dit is dat ons so fylig en ongestoord hiir kan bly ; ons sou di Boesmans al lank geperbeer hé om ons osse steel en altemit oek 'n anfaal op ons gemaak hé. Forder fertel hy fer ons, dat hy nog nooit met di os o'erkant di rifir gaan wy het ni ; mar hy het al en male tot nabij di rifir gewy en hy het gewaar dat

Boesmans fer ons oppas by di risfir. 'n Paar male het hy spioene daar gesiin. Mar, hy self was ni bang om te gaan ni.

Dit ge di saak toen 'n ander ansiu. Tog besluit ons om dit mar deur te sit en fer Klaas di follendeoggend froeg te stuur, sodat hy diaand weer kan terug wees.

Intussen sou ek mar angaan met myn fertaling, terwyl Neef Gideon, Neef Hendrik, en Henni mar sou begin met te perbeer om di gat ope te maak; want ons grashuise en kraal was al klaar; sodat alle hande nou an di opening fan di ingang kon gebruik worde.

Foor ek begin te fartaal gaan ek eers saam om te bekijk hoe di instorting lyk en same raad te hou wat die beste plan sou wees om dit ope te kry. Ons was dit almal eens dat dit 'n grote werk sou wees, want 'n grote stuk fan di rots het ingeskuiwe; en dan sal ons weer dinamiet moet gebruik om di rotse stukkend te spring, en daardeur kon ons molik nuwe instortingsfesoorsaak.

Tog besluit ons om mar an te gaan en te siin hoe ons forder, hoewel Henni mar bra onwillig was en gedurig nog pruttel.

Di dag het ons egter ni feul gedoen ni. Ek gaan an met fertaalneef Hendrik en Henni het gaan jag, an dis hulle geluk om 'n baster-land koei te skiit, wat ons op 'n slé moes laat ansleep, en toen moes slag om lekker flys fer di Boesmans te stuur. Di follendeoggend froeg ry Klaas dan oek te pêrd na di Boesmans toe met 'n goeie party flys, en gewapend met syn dubbele loop ha'l-geweер en 'n rewolwer. Di andere 3 gaan nou ernstig begin an di opruiming fan di ingestorte grond en klippe, ek bly alleen by di wa om fort te gaan met di fertaling, en Umsalomi kyk na di beeste.

Di aand kom. Di 3 frinde kom fan di werk af. Di son is onder. Dit word donker Umsalomi kom ni uit met di osse ni. Fan Klaas oek gen taal of tyding ni.

Dit was 'n treurige aand. Dit kan di leser self wel begryp. Ons maak 'n stukki kos, mar gen een eet lekker ni. Ons perver elke maal om te gesels, mar telkens draai di gesprek mar op feronderstellings enfrage: Waar sou Umsalomi nou wees met di osse?—Sou hy nou straks met osse en al weggeloop hé na di Boesmans toe?—En Klaas?—Dis mos ni te fér na di Boesmankraal toe ui. Hy kon maklik in 'n dag heen en terug ry, as hom niks o'er gekom is ni. Sou di Boesmans hom ni straks fermoor hé ni? Eus.

En soos dit onder tienspoed gaan, 'n mens het mar altyd selfferwyt en eer jy dit weet begin jy makaar te ferwyt. Henni was natnurlik di eerste. "Ek het mos fer julle gesé, laat ons huistoe gaan fan di frotsei ge plek af... Daar is di frotsgie Kaffer nou weg met ons osse... En di Boesmans het net seker fer Klaas fermoor en ons lêrd gefat oek. En hir sit ons nou fér in di eensame feld," ens. ens.

Mar ons wil di leser liwers ni fermoei met di onan-genome gesprekke ni, mar doen soos ons di sand gedoen het. Ek sê toen naderhand: "Nouwel, ons kan di dinge tog ni reg huil ni, laat ek nou mar fer aflyding fer julle foorees wat ek nou di twé dage fertaal het." Dit werd goed gekeur. Ek deel hulle mé, dat ek nou met di twe'e rol begin het, waarfan di eerste gedeelte oek beskadig is deur di fogtige lug en dus onleesbaar is, sodat ek mar begin het waarfandaan ek kon lees. Ek lees toen soos volg:

* * * * *

Herhor was in di dage Hogepriister fan Amun an Têbe, waar di Ramesside forstehuis hulle regeringssetel had. Di priester-s had fan di froegste tijde af baing infloed en grondbesit in Mitsra'im [Egipte], en di mag is altyd toegeneem, totdat Herhor naderhand bij syn Hogepriesterskap di troon beklim en di regering begin fan di priesterkonings, wat uit di afstammelinge fan Josef was. Naderhand het hy syn seun Piank Hogepriister gemaak in syn plaas, en di afstammelinge fan di forige forstehuis het hy ferban na di grote Oase. So was di lange stryd tussen priisters en konings yndelik geyndig in folkome o'ermag fan di priisters, sonder enige bloedsrigting. Herhor het to n weer di setel fan di regering ferplaas fan Têbe af na Soan of Tanis, waar dit in di dage fan Josef was, en waar n g altyd 'n b folking fan Hebreers was, want dit het oek di naaste gelê an Filistia [Palestina]. Hiir was di setel fan geleerdhyd fan Mitera'im in di dage. Soan was di "Boekstad" hiir nes Kiryat-Sef-r in Kanaan. Mar in di dage fan Pinetem, klynseun fan Herhor, begin di afstammelinge fan di forige forstehuis, di Ramesside, weer infloed te kry onder di folk en na di kroon te staan; daarom het hy 'n prinses uit di forstelike famili fer vrou geneem. Mar in plaas fan syn koninkryk daardeur te befestig, het sy haar infloed an di hof gebruik om haar fader syn huis weer op di troon te kry. Daartoewerd feral di inwoners fan Têbe opstandig gemaak, omdat di priester-forste di setel fan di regering ferplaas het. Di ontfredenhyd was naderhand so groot dat Pinetem syn seun Ramen-Kepr, wat toen Hogepriister was fan di tempel fan Amnn, stuur na Têbe, en hy het almal wat an di opstand deel gehad het laat dood maak.

Kort daarna werd Me-i-Kepr-ra koning en trou met 'n prinses uit di geslag fan Seti, genoem Hesi-em-

Kheb, om syn troon nog meer te befestig. In syn cage was David koning, eers an Hebron, wat naby Sean was, en later an Jersuala'im, en het syn koninkryk uitgebry fan di grense fan Mitsra'im [Egipte] tot an Frat, en 'n grote handel werd toen gedrywe tussen di twee lande.

En Pi etem, di oudste seun fan Men Kepr-ra, di kroonprins, was ferloof an Osifra, 'n prinses uit di hogepriesterlike geslag, afstammeling fan Josef. Mar syn fader dwing dat hy moes trou met Ramaka, 'n prinses uit di forst-like g-slag fan di Rames'de, soos hy geloen het, om syn troon nog meer te befestig. Mar Pinetem hal fer Osifra liif met syn ganse sil en sy fer hom netso.

En follens di wette fan Mitsra'im kon di koning befeel wi di wettige vrou fan di troonopfolger moes wees mar later as hy koning is kon hy self meer vroue neem. Mar in di stilte blyf Pinetem syn hart an Osifra geheg, en in di gehym b-soek hy haar gedurig.

En Osifra en haar fader was uitgestudeer en slim in al di gehyme kunste en wetenskappe fan Mitsra'im, soos dat hulle fer Pinetem heeltemal onder hulle mag en inflöed had.

En di dage werd ful dat Pinetem moes trou met Ramaka, di fees fan di firde maand [Oktober]. En follens gebruik, as di Hogepriester di off-rande fan di koning en di hele koninklike huis offer, dan is di koning met syn héle famili teenwoordig in di tempel fan Amun, en dan sing een fan di mooiste maagde uit di priesterlike geslag di feesliil, en sing sy na di hart fan di koning, dan is di belo ning dat hy fer haar self tot vrou neem of 'n di Kroonprins gë.

En Osifra was di blom onderral di dogters fan Mitsra'im di mooiste liid, met di heerlikse musiik het haar fader en di priesters fer haar laat maak. Di laaste hoop fan Pinetem en Osifra was nou nog, dat di koning op di fees 'n welgefalle an haar sou neem, en haar an hom as kroonprins sou gë.

In haar witte gewaad, helder en frindelik soos di morgester, tré sy di tempel in, gefolg deur haar stoet fan priesterlike dogters, almal omkrans met blomme. Opgetoge was priesterskaar en koningshuis toen sy statig inkom met haar gefolg. Sy buig sig drimaal

foor Amun, en hef haar liid an, wat in soetfloeiente tone wegsmelt deur di sale en gewelwe, terwyl di koor fan maagde telkens di tone herhaal. En dit was haar liid :—

Ontwaak, Soan, stad fan di Son !
Ontwaak, sing di lof fan Amun Ra,
Befoorregte bo al di stede !
Ontwaak fir di fees fan di firde maand !
Soan is skoon, sy is life'ik.
Niks is gelyk an haar onder di stede,
Ni's onder di monumente fan Tébe.
Hir woon di gehym fan di lewenslus.
Amun-Ra ferspyr hiir al syn gawe.

Haar felde is 'n paradys, soos di land fan Punt ;
Haar poele wemel fan fis, haar plaas fan eende ;
Haar felde is 'n tapyt fan gras en blomme ;
Haar tuine het di geur fan heuning ;
Haar wyfheld is o'erspyr fan fetti:hyd en dou ;
Haar graanskure is fol koorn en gars ;
Groentes en frugte ferful haar tuine ;
Blomme omkrans haar lustige woninge ;
Limoene, si'ers en fyge laat di bome buig ;
Soet-wyn, g-meng met henning, floei mildelik.
Di meer fan Har-fra is hiir,
Wat haar spyse sout met natro.
Dageliks gaan en kom haar skippe,
Belaai met foelsel en rykdomme.
Hier het fermaak syn setel gestig ;
Hiir word di woord ' gebrek " ni geken ni ;
Di geringe is so gelukkig as di ryke
Ontwaak, dogter fan di Son ontwaak !
Truk jou feesgewaad an, fl g farse bloekranse !
Sing ter ere fan Amun-ra.

Gegroet ! Ra ! Heer fan di Wet,
Mester fan di Gode, bron fan di lig !
Uw troon is ferborde, tog straal faudaar di lig nit.
Op uw woord ontstaan di Gode
Gegroet ! Atmu [Lig] ! Maker fan di sterfelinge
Hoorder fan di gebede fan di ferdrukte !
Gadig o'er almal wat U anro p !
Frosser fan di befreedsde nit di hand fan di sterke !
Regter tussen di sterke en swakte !
Enig ! S'eper fan alle din e !
Di me skom fort uit uw twe o'e ;
Di G. de ontstaan uit di adem fan u mond.

U maak di groene kruie fer di fe,
En di spyse fer di mensekinders.
U laat di fis swim in di rifire,
Di fogels fliig in di lug.
Groet, Maker fan al di dinge, ô Eneige !
Alle mense anbid en loof U,
Om uw woning on ler ons,
Om rat U ons gemaak het.
Alle skepsels prys U, alle lande loof U.
Fan di hoogte fan di lug tot di breedte fan di aarle
En di diipste fan di see is uw lof,
ô Hoogte fan liifde, wat di poorte fan di hemel open !
Ontfang di nederige liid fan uw diinsmaar,
'n Ryne le i, fortspruitende uit de Leli fan di Lig ;
'n Ryne sonnestraal, uitstralende uit di Bron fan di Lig ;
'n Ryne ster, fonkelende met 'n straal fan di Eenige
Sk onthyd.
Ek breng di boodskappe fan di hemel,
Horus [di Eenige Son] straal daarin uit.

Legroet, Seun fan di Son, lewendie Horus !
Uw majestyd is di goeie God,
Di grote God, gelyk an di Son-God,
Mar stralende met nog sagter glans.
Alle inwoners fan Mitsra'im leef deur uw guns.
Toen ik U sien was ek ferskrik ;
Myn lippe beef, myn tong was lam ;
Myn hart beswyk, ek was as dood.
Mar uw guns maak my lewen lig ;
U is weldadig en genadig soos di son.
Uw hart ken en ferful alle wense ;
Uw guns maak dag fan di nag.
Op uw woerl stroom water uit di rotse ;
U is gelyk an di God Ra in fermoge ;
Gelyk an di God Kefra in krag.
Waarlik, U is di lewendige beeld fan uw Vader Tum ;
Al uw woorde word dageliks ferfuld.
Ontwaak, Soan, dogter fan di Son !
Sing di luf fan di Seun fan di Son !
O'er Soan gaan di Son nooit onder !
Di Sun fan di Son leef in ewighyd !

Toen di liid klar was ryk di koning haar syn goue pter toe. Met b fallige swiir kniel sy en roer met di punt fan di foerfinger fan haar regterhand di septer

an. Daarop fertrek sy met haar stoet fan maagde, en bewonderend kyk heel Soan haar na.

Sy had dus genade gekry in de oge fan di Koning, en di follende dag sou hy, follens gebruik, fer haat laat we te, of hy haar ge as forstelike vrou an syn seun, di Kroonprins, dan of hy fer haar begeer as een fan syn yge vrouens.

Di follende aand sou di kroonprins Pinetem fer haar besoek, follens afspraak. Sy en haar fader en di priesters had al di gehyme fan minnerye en bedwelmi ge fan liifikosings fooraaf klaar gemaak. Toen hy daar kom ferhaal sy hom dat di Koning hulle wens gehoor en haar an hom tot vrou gegé het, en dat sy 'n maand uitstel gefra het om haar klaar te maak. Mar dit was onwaar, di koning had haar 'n maand tyd gegé om haar toe te bery as syn yge vrou. Na 'n nag fan beswyming in liifikosing, fertel sy hom di follende dag di waarhyd en smeek om 'n maand uitstel en gehymhouding, dan sou sy hom haar beslissing medeel.

En foor di maand om was nooi sy fer hom weer en deel hom toen haar besluit me, ja, sy open haar hele hart fer hom.

"Pinetem ! myn liifde is fer jon, fer jou alleen. Mar ek mag di gebod fan di koning ni wyger ni. Ek tog kan en sal ek nooit di vrou worde fan di man uit wi di seun fortgekom is wi syn liifde ek gesmaak het. Pinetem, ons liifde was ni oufrugbaar ni. En nou staan daar fer my, fer jou, fer ons alby, net twe wege ope. Di eerste is : di dood. Daar is 'n dolk, neem dit self, deursteek my en dood metean di foerwerp en di frug fan jou liifde. Jy huiwer... So ni, dan is daar nog een weg ope. O'er 7 dage trou jy met Ramaka en ferful di wens fan jou fader, en op diselfde dag word ek priisteres fan Past, di Godin fan di kuishyd, om nooit weer di liifde fan enige man te geniit ni.

"Mar hiirby het ek een ys, en as jy daaran ni foldoen ni, dan neem ek self di dolk en deursteek my for jou oge. Sal jy daaran foldoen, of ni ?"

"Osifra ! vraag wat jy wil ; as dit net iets is wat 'n mens kan doen, dan sal dit geskide."

"Pinetem, wat ek vraag is ni alleen doilik ni, mar dis reg, dis billik. Ek ys di eersgeboortereg fan ons liifde. Gaan trou met Ramaka op diselfde dag as ek my wy an di Godin fan di kuishyd. Mar myn

liifde, né ons liifde is di eerste, en daarom ys ek di eerageboortereg fer di frug daarfan. Pineteen, jy sal op di troon fan di Farao's sit en jou eersgeborene la jou. Mar Ramaka haar kind sal jou eersgeborene ni wees ni. Di Gode het ons liifde belet, mar di Gode het behage in reg en geregtyghyd. Myn eniggeborene sal omgeruil worde fer di eersgeborene fan Ramaka ; di frug fan ons liifde sal alle regte geniit wat an jou eersgeborene toekom ; en haar eersgeborene sal deur di priisters opgevoed worde ; as dit 'n seun is, word hy 'n priister, of selfs hogepriister ; en as dit 'n dogter is, word sy weggestuur as Koningin fan di land fan Punt (Skeba). Daar is nou myn ys, en híir is di dolk ; wat is jou antwoord ?".....

" Jou wens sal geskide."

Ag maande daarna 'werd in di stilte en gehym 'n dochtertji gebore, in di skoot fan di priisteres Osifra ; en 'n maand daarna met grote ophef en freugde 'n prinsessi gebore an di hof fan di kroonprins. Di twe kindertjiis werd in di stilte omgeruil, en word later twe hoofpersone in di geskilenis wat ons beskrywe.

Huweliksliid.

BRUID.

Faar dan wel, myn broers en susters !
myn ouers, hoe ik jul ok min,
Tog moet ik jul non "faarwel" sé ;
want 'k gaan di wye wêreld in.
O ! firgeet my ni ! Myn hart wil breek
en ik foel geheel ontroer.
Ik word firkrik, gejaag, beklemd,
nou ik fir jille word ontfoer.
Hoe storm dit in myn binnense ;
myn arme siil is gans firward ;
'n Oorlog woed met woest geweld
in myn beswaard en brekend hart.
Firwagting en bekommernis
firteer my laat my bitter ly ;
Hulle is my nes twé fyande,
wat om di owerwinning stry.

Ik word gekwel fan hoop en frees ;
di slaap wyk fan myn o'e 's nags ;
Met dolk en sawel fal hul an,
en gun myn hart gen rus by dags.
Eén enkel frind net het ik nog,
wat my soms in di wréde stryd
Te hulp kom met syn wonderkrag,
en myn firmoeide hart ferblyd :
Dit is di liifde, wat sig dan

by hoop en bly firwagting sluit,
Waardeur bekommernis en frees
dan word firdrywe fir 'n tyd ;
Mar liifde, altyd sag fan aard,
maak nooit di skrik en frése dood ;
En so kom hul gedurig wêr
met magte dubbel sterk en groot.

'k Was voorheen fylig, fry en bly,
het altyd halwe rus geniit ;
Nooit het ik sulk gewaarwordings
geken, en ok ni so'n ferdriet.
Nou ik 'n nuwe léwe kiis
foel ik myself ...ik weet ni hoe
Miskien nes Eva, toen s' fan di
firbode frugte het geproe.

Ik is foortaan slafin fan Himen ;
ik het my an syn ryk firbind ;
Natuur het my daartoe gedwing,
en wi weet hoe 's hy my gesind ?
Mog nou tog mar myn metgesel,
wat ik gekiis het om te saam
Met my in Himens tronk te gaan
fir my getrou bly in Gods naam.

Mar, o ! as hy my moes firlaat,
wat fir hom ni onmolik is,
Dan moet ik fan firdriit firgaan,
en fan wanhoop, dit is gewis.
En, og ! hoe anstig klop myn hart !
wanneer ik somtyds dink daaraan
Hoe dit met menig jonge paar
al dikwils treurig het gegaan.
Hoe menig paar begin di rys
fol freugde, blydschap, hoop, en bly.
Mar net om na 'n korte tyd
'n bitter lot op aard te kry.
Dink ik dat dit ok so kan gaan
met my en met myn medgesel,
Terwyl ik onder hom moet staan,
ag kyk ! dan kry ik hoenderfel !

BRUIDEGOM,

Mar liifste ! ons is immers één.
net één fan hart en één fan sin ;
Saam gesmelt deur di warme gloed
fan suiwere liifde en min.
Ons is an makaar ferbonde
met 'n onfirbreekbre hand,
Ja, wi sal ooit so 'n band ferbreek,
geknoop deur God se y'e band.
Wi dit mag doen, di is gen mens,
né, selfs gen redelose diir,
Mar een afgryslik monster, hy,
beroofd fan eer, gefoel, plesir.
Syn eed, dit blyk nou, is bedrog ;
is onsin, laster, en ferraad ;
Hy spot met Gods wet, en firstoek
d' opregthyd en plig fan syn daad

Hy 't gen begrip, hy 't gen besef
fan syn roeping as 'n man.
Ek het 'n walg in so 'n fent
firmaj hom ok so feul ik kan,
Di mens alleen is onfolmaak,
daarom is di twé same één
Ons is in lyde, freug en smart,
één hart, een siil, in alles één.
Al het ik fan di god'likhyd
mar self 'n regte flou begrip,
Tog siin ik soms 'n floue straal
daarfan in myn ferbeelding glip ;
Mar daaruit weet ik reeds myn plig ;
en de liifde maak ons same sterk ;
Ik hoop jou altyd te beskerm,
jou liif te hé, fir jou te werk.

Ik as di growwer deel fan ons,
moet fir jou waak, dit is myn plig ;
Jy sterk my, as di kosbre deel,
so word di huw'liks pad ons lig.
Elke mens is sonder twéde
net mar half en onfolmaak,
Eers moet di déle saam gefoeg word
om di hele mens te maak ;
Waar altwé di gehym mar weet
en altwé dit getrou betrags,
Daar kan hul op hul léwenspad
ok altyd feul geluk firwag.
Di beste, met 'n bly gemoed
te hoop, is al wat ons kan doen,
En al di frinde s' wense te
firsegel met 'n lekker soen !

M. H. NESER.

Pratjuis o'er di Natuur.**DI KORS FAN DI AARDE.**

DIT is reeds bekend dat di aärdbol warmer worde hoe diper 'n mens in syn binneste indring. Dit kan idereen jul ferfel wat in myne gewerk het, of dipe putte geboor het. Di vermeerdering fan hitte is ni o'erals diselfde ni. Gemiddeld rys di hitte één graad (op Fahrenheit syn termometer) elke 50 of 60 foet daling.

Ons behoeft dus ni feule myle af te daal ni, foordat ons 'n hitte kryg, groot genoeg om op di opperflakte fan di aarde enige bekende voorwerp te smelt wat kan smelt.

Dit het di geleerde tot di gefolgtrekking gebring dat di binneste fan di aärdbol bestaan uit floeibare stof, waarom di opperflakte sluit nes 'n harde kors of skil. Later is di gedachte opgegê. Di grote beswaar wat di sterrekundige teun di ferklaring het is, dat as di binneste fan di aarde floeibaar

is, dan sou di antrekkingskrag fan di son en di maan di opperflakte laat bewege nes 'n golf wat 'n mens sal kan bespeur.

Mar hul sê dit is ok ni nodig ni, om te feronderstel dat di binneste fan di aarde floeibaar is ni. Dit is wel bekend dat dinge wat kan smelt meer hitte nodig het om te smelt onder 'n drukking aswanneer daar nik op hul druk ni. So kan dit wel wees dat di binneste fan di aarde banje warm is, sonder dat dit floeibaar is, wegens di grote drukking fan di gewig fan di buitenste kors. Di kors fan di aarde is so onbewegelik, dat dit omtrent halfpad na binnetoe fas moet wees.

Mar hoe ferlaar 'n mens dan diwerking fan fuurpuwende berge, wat strome fan floeibare stof, *lawa* genoem, uitbraak ? Wel, di gedachte is dat di binneste fan di aarde di gedaante het fan 'n heuningkoek, met grote holtes waarin hier en daar, mère fan gesmelte stof bestaan. As ons dus nou spreek fan *di kors fan di aarde*, dan bedoel ons net di faste opperflakte fan di aarde, (met inbegryp fan droge land en di floer fan di sé) so fér na onder as dit bekend is.

Waarruit bestaan di aardkors ? Di Geoloog (d.i. aardkundige) sê uit *rots*. Mar wat hy deur *rots* bedoel bevat feul meer as wat ons daarmé bedoel. As ons praat fan *rots* dink ons gewoonlik net an klip, mar di geoloog bedoel deur *rots* aldi materiaal, hard en sag, waarruit di aard kors bestaan, so as lage kly, angespeelde sand, dryfsant en self turf. Dit alles noem hy *rots*, sowel as sandsteen en graniit.

Outhou dus dat, as ons nou fan *rots* spreek, dan meen ons dit in di sin fan di geoloog.

Di aardkors bestaan dus uit *rots*.

Rots is fan dri soorte, na di dri ferskillende manire waarop dit ontstaan is.

Di eerste soort van *rots* befat al di lage fan di aardkors wat ontstaan het deur *anspoeling*, soos sandsteen, sandlage, ens.

Di tredie soort wordt genoem *organise rots*.

Di soort rots bestaan uit di o'erblyfsels of geramaaties fan plante en dire.

Di derde soort is ontstaan deur di werking fan fuur.

Ons moet di dri soorte 'n bitji nader ferlaar.

(1) *Rotse ontstaan deur di werking fan water*, dus deur *anspoeling fan sand*.

Dit gebeur dikwils dat 'n meer of 'n dam toespoel deur klippijs, sunt en modder wat di strome water daar in spoel.

As 'n mens 'n dipe foor of sloot grawe deur di lage fan afsaksel en di kante fan di sloot goed beskou, en dit dan fergelyk met di lage fan klippijssteen, sandsteen en lysteen, wat 'n mens siin in di wande van 'n steengroef of fan 'n spoorweg "cutting" (loopgang) grawe deur 'n koppi of

'n berg), dan kan 'n mens ni tot 'n ander besluit kom ni as dat di materiaal waaruit di harde rotse geform is ontstaan is deur afsaksel fan water, op diselfde wyse as di bedding fan 'n ferspoelde dam deur di water daar neergeleg is.

Party rotse lyk mos net of 'n mens 'n deeg gebak het fan ronde klippiis met modder. Nou as 'n mens di klippiis uitbreek en beskou, dan kan 'n mens duideik siin dat hul so rond gerol en geslyt was in di water. Selfs an di fyne, witte, sagte sandsteen, waarfan ons slypstone maak, kan 'n mens ok di werking fan water opmerk. Gaan bekijk 'n sandbank in di rifir en dan siin jy dat di water so fêr as hy sak rifisi maak in di fyn sand of modder. Nou jul het tog seker banje sandklippe opgetel wat diselfde rifisi op hul het. Dis mos 'n duidelike bewys, dat di gerifte sandklippe o'ergeblywe stukke is fan 'n fro'e're sandbank.

Mar hoe kom di klippiis en di sandsteentjiis dan fas anmakaar? Wel, daar is 'n soort fan kalk of sementstof in di water, wat di steentjiis anmakaar lym, soos hul fas sak. So word di een laag saksel op di ander geleg deur di water en deur di drukking fan di bowenste lage word di onderste lage langsaam ferander in steen of klip.

(2) Organise Rotse.

Sandsteen of gruisrotse bevat dikwils fersteen-dire of plante, of o'erblyfsels daarvan. So kryg 'n mens versteende fisse, of bêne, of tandes, ens. te siin. As jul na di Museum fan Kaapstad of Bloemfontein gaan kan jul banje sulke fersteende goed siin. Dit word genoem *fossile*. Dit is stukke fan plante en dire, wat in di lage fan afsaksel eenmaal fasgespoel het en toen fersteen het. Mar wat nog wonderliker is, daar is grote lage rotse, wat puur uit nikks anders bestaan as di o'erblyfsels fan dire en plante. Sulke rotse word genoem *organise rotse*, huis omdat hulle bestaan uit di organisme of liggame of liggaamsdélé fan dire en plante.

Di gewoonste voorbeeld fan sulke rotse is *kalkrotse*, wat jul al dikwils gesien het. Fat 'n bitjie kalk en set dit onder 'n goeie mikroskoop of fergrootglas, dan sal jul siin dat di kalk bestaan uit 'n duisternis van klyne skulpiis. Hiermē gemeng is stukkiis fan groter skulpe, korale en ander organise stoffe. Dit bewys dat organise rotslage geform is onder in di sé.

Di werk gaan nog dageliks fort in di sé. As di loodlyn afgelaat worde tot op di bodem fan di sé dan bring dit gewoonlik stukke op fan 'n slymagtige stof, wat net uit diselfde bestanddélé bestaan as kalk. Di water fan di sé nabij di oppervlakte wemel fan lewendie klyne diirtjes. As di diirtjes dood gaan, dan sak hul o'erblyfsels op di bodem. So word lage geleg op di bodem fan di sé wat na ferloop van eeue di kalkrotse uitmaak fan toekomstige lande of ylande.

Di *koraal*-rotse is ok ontstaan fan di geraamtes fan dire. Wat ons noem "kraal" is di slymagtige geraamte van 'n klyne diirtji. Hul léwe net in water fan 66 grade (Fahrenheit) warmte en ni diper ni as 100 foet in di séwater. Di diirtjis word mees gekry in de Stille Oseaan en di Indiese Oseaan.

Miljoene fan hul groei saam en so sak hul o'erblyfsels na benede en form grote lage fan harde rots, waarfan party honderde fan foete dik is en duisend myl lank.

Op di maniir ontstaan di pragtige koraal ylande in di middel fan di oseaan. Hul het gewoonlik di gedaante fan 'n kom of 'dam fan brede walle met water in di binnekant. Sodra di walle fan koraal di opperflakte fan di water beryk, dan spoel di water sand en slyk en andere dinge daarop fas fan di faste land; so ontstaan daar 'n grondlaag op di koraal walle. Dan waai di wind satjiis o'er fan allerande plante fan di naaste faste land en so kom daar plante op di yland. Fele fan di ylande is bewoond. Sommige fan di ronde ylande het 'n mooie opening in di wal, wat diin fir'n kanaal waard en selfs skippe gaan na di meer binnekant.

Dan is daar nog 'n ander soort koraalrotse, wat in stroke loop al langs di kus fan 'n land. So loop daar 'n strook fan koraal ylande al langs di ooskus fan Australië.

Steenkool is ok 'n belangrike organise rots. Mar steenkool is di o'erblyfsels ni fan dire ni, mar fan plante. As kool skykundig ontleed wörde, dan blyk dit, dat dit net diselfde bestanddélé het as hout of turf. Hoe word di koollage geform?

Wel, dit moet wees dat, waar di koollage nou is, daar in oue tye 'n grote, dikke, ruige woud was. Deur een of ander oorsaak werd di woud o'erstroom deur 'n floed fan water en begrawe onder lage fan sand en modder, soms honderde foete diip. Dit kan ok wees dat deur 'n aardbeving of so di woud weggesak het, en toen begrawe is onder modderlage, wat in sandsteen ferander is. Op di wys is di o'erblyfsels fan di woud same met sand en slyktesame gepers tot lage, wat naderhand fersteen is. Hul sé dat di bodem waar di koollage op rus dikwils duidelike tékens het, dat dit froeger di opperflakte was fan 'n feld, waarop 'n grote, ruige woud gegroeï het. Wat ons noem *turf* word sommar in di feld uitgesteek net soos miskoeke in 'n kraal. Turf is graslage wat opmakaar gedruk is en hard geworde is. Dit word in koekies gesteek en gebrand in Holland.

(3) Rotse geform deur Fuur.

Fan di soort is *lawa* di beste voorbeeld. As 'n fuurspuwendie berg and' werk is, dan braak hy 'n stroom fan gesmelte stof uit. Dit word genoem "lawa." Di stroom ferander naderhand in

harde rotse. Stroke fan sulke lawarotse kryg 'n mens selfs op plekke waar daar nou ni meer fulkanise werking is ni. Op party plekke lyk dit of di lawa gestroom het fan skeure in lage fan sandrotse. Daar is ferskillende soorte fan lawarotse. Byv. *Basalt* kryg 'n mens altyd in kolomme ge-splits, feroorsaak deur sametrekking in di afkoeling. *Granit*-rots is ok ontstaan deur fuur. Al di rotse deur fuur ontstaan is kristalagtig, soos *granit*. Hul lyk nes klyn kristalletjiis wat anmaakaar fas sit, soos stukke sout. Andere rotse, nam. sandsteen en organise rotse is ni kristalagtig ni.

'n Lessi in di Dikunde.

MYN frinde, feral myn jonge frinde, maak nou gedigte dat dit so kraak. Daar is al 'n hele pak opgehoop wat ni kan in ni. Waarom? gedeeltelik omdat daar min plek is, want ek kan tog ni net gedigte kom opse as ek by myn frinde kom kuier ni. Dis egter ni di grootste rede ni. Goeie gedigte sal ek seker gaan opse an al myn frinde, want ek hou self daarfan. Mar weet julle hoe is party gedigte? Dit kan julle sien nit wat ek nou fertel. Ds. Huet was 'n goeie digter. Een keer breng 'n vrou 'n gedig by hom, en fra hy moet dit tog ferbeter. Hy het dit 'n bitji ingekyk en gé dit an haar terug met di antwoord: "Dis onferbeterlik." Daarop gaan sy orals rond spog, dat haar gedig so goed is dat Ds. Huet dit ni kon ferbeter ni. Mar hy het net di omgekeerde bedoel, namelik: dis onferbeterlik *sleg*.

Nou tot ons spyt moet ons sê dat baing gedigte wat ons ontfang oek op di maniir "onferbeterlik" is. As di spelling ferkeerd is kan ons dit maklik reg maak. Mar di foute sit meesal juis in di twee dinge waar 'n mens, as jy 'n gedig wil maak, op moet let, namelik *maat* en *rym*. En dis tog so eenfoudig. As di lesers nou net daarop wil let, dan sal hulle foorkom dat myn arme pa so baing daaran moet sukkel, dikwils dit moet o'erskrywe, met meer tydferliis as 'n nuwe te maak, en dan nog yndelik in di snippermantji moet goi as "onferbeterlik." En di reels is tog so eenfoudig en maklik as elkeen wat as digter wil opré tog daarop wil let. Dit word angegé in di "Eerste Beginsels fan di Afrikaanse Taal." Kyk nou, wi kan di reeltjiis ni onthou ni? Dis amper onmolik om dit te lees sonder dit te onthou!

1. Hiir moet ons oplet op 2 dinge: *maat* en *rym*.

2. Di *maat* wys an di lengte fan di afdelings of foete fan fers-regels.

3. Di regels kan 1, 2, 3 of meer afdelings of foete he.

4. Elke afdeling of foet het 2 of 3 sillabes.

5. In elke afdeling of foet moet een sillabe di aksent (1) of klemtoon hê, waar di nadruk op fal as 'n mens lees. (Dit word ni altyd bygeskrywe ni, ons set dit mar hiir in di voorbeeld om te laat siin wat ons meen).

6. Di aksent kan fal op di eerste sillabe fan elke foet, soos in di follende fers, (uit No. 2 fan O.K.) :

Já, myn | böettiis, | liif en | goed,
Júlle | süssi | léef mos | nöu.
Sy is | júlle | flées en | blöed,
Haar be | ginsels | steeds ge | trou.

N.B.! Di rymwoorde is skuins gedruk; hiir rym al-om-di-ande regel, mar di regels kan oek twe-twe op makaar rym. Hiir is di regels almal éwe lank, mar dit kan oek ferander, soos uit latere voorbeeld blyk.

7. Di aksent kan eek op di tweede sillabe fan elke foet fal, soos in di follende fers (uit O. K. No. 2) :

Ek is | 'n ár | me bóe | renói,
By fé | 'le min | gedg;
Mar tóg | is ék | fan é | del blöed
En fán | 'n hoog | geslag.

N.B.! Hiir is nou di tweede en vierde regel 'n foet korter as di eerste en derde. In di laaste fers is al di foete fol, en in di forige ontbreek an di laaste foet 'n sillabe.

8. As di aksent op di laaste lettergreep fan 'n regel fal, en di laaste lettergrepe dus rym, dan noem ons dit 'n staande rym, mar partykeer rym di voorlaaste lettergrepe, dan noem ons dit 'n slpende rym. Di twe kan oek awissel, soos in di follende fers (uit No. 2 fan O. K.) :

Dank, Bóe | tiis | fér | di wén | se
Fer my | en fér | Mamá,
En oék | fer ál | di mén | se,
O'er heél | Suid A | friká

9. Hiir is nou nog 'n voorbeeld, fan 'n fers met 3 sillabes in elke foet. Dan fal di aksent op di mid melste sillabe. Dit noem ons *trippelmaat*, (O. K. No. 1) :

Soos'n léen, of | 'n tiér, wat | syn préoi wil | be
spring
Trek Jáme | son óp na | Transfaal,—
Di Bóere | di hád hom | al góu in | 'n ring,
Ontfang hom | met kógels | en stáal.

N.B.! Partykeer skaat daar 'n sillabe o'er an end fan 'n regel, in di slpende rym, soos hiirbo onder No. 8, en partykeer kom daar weer een te kort in di staande rym, soos onder No. 6.

10. Di digter het dus grote speelruimte. Mar fer een ding moet hy oppas: *di maat wat my begin moet hy hou*, en so oek *di volgorde fan ryme*. Hy mag ni in een fers of regel di aksent op di eerste en dan weer op di tweede sillabe fan

'n foet set ni. Hy mag ni eers al-om-di- ander en dan weer twé-twe reels op makaar laat rym ni. Soos hy syn eerste fers skrywe moet hy anhou, tensy hy in 'n gedig syn hele fersmaat ferander, mar dan moet hy weer di feranderde maat gereeld hou. Op di regel moet ons lesers feral let, want di meeste gedigte wat ons kry is om di redes "enferbeterlik," en di wat ons ferbeter gé ons 'n menigte moeite.

As voorbeeld fan wat ons meen, en tot oefening fer di insenders self, en om fer hulle te laat proewe hoe swaar dit is om sulke gedigte reg te maak, gé ons nou een fan di beste gedigte wat ons in di laaste tyd ontfang het, met di ongeregelde fersmaat soos ons dit ontfang het. (Di skrywer moet daar gen kwaad fan denk ni, want di meeste gedigte wat ons ontfang is mar so, syne is nog fan di beste).

'N GEDIG OP DI MYSIIS.

(Foorgedra op 'n Jongelings Fereniging deur Mn^r. T. C. Human).

1. Kom, Kêrels, kom, en hoor na my.
Ek sal jul wat fertelle,
Fan di mysis, in di algemeen,,
En ni net fan di "belle."
2. Di maan, met onweerstaanbre krag,
Di trek di grote sé ;
Di mysis foer met inflöed sag
'n Héle nasi mā.
3. Want dis 'n onbetwistre saak :
Di vrou 's gelyk di mysi ;
Di mysi sal di moeder maak,
Di moeder maak di mysi.
4. Dus as di mysis fan ons land
Hul ouers taal en leer bemin,
Dan gaan ons Afrikaanse folk
'n Heldere toekoms in.
5. Mar ag, dit is 'n treurige fyt,
Dat daarslo baing is in ons tyd.
Wat hul moeders taal, en faders leer
Ferag, fertrap, en Engels eer.
6. Gaat jy mar na 'n dorp of stad,
En praat met so 'n Engelse....
Dan is sy net mar daarfan fol,
Hoe sy 't "geride," "gewalk," "gecall."
7. Dis waar, jy foel, jy word sommer naar ;
Jy ferloor ok al jou respek nou fer haar,
Dis Engelse houding, en Engelse taal,
Jy praat nou ok meer niks, mar sit soos 'n paal.
8. Want sy was mos, "at school" fer "eight (8) months or nine (9)"
"In a good boarding school" in di, "Great Bloemfontaain."
Dis, "no" plaas fan né, en "yes" plaas
fan ja,
Sy's nou glad te hoog fer haar pa, en haar ma,

9. In di "Parlour" nou sit, foor klafir en Serfyn,
Fer Werk in di Kombuis, is sy nou glad te fyn ;
Sy word nou so stik, fan di fuur, en di rook.
Né wag !—ek hou op, want ek foel myn bloed kook.

10. Mar lat ons 'n elk di liwe Heer fra
Om al di dogters fan Suid Afrika
Genade, getrouwheid, en Wysheid te geef,
Fer di taal, en di leer, fan hul Ou'ers te streef.

T. C. HUMAN.

Let nou hiir op di follende foute wat *digmaat en rym* anbetref (spelfoute het ons reg gemaak).

1. Wat di *lengte* fan di regels betref, fers 1, 2, 3, het di eerste en derde regels 4 foete, di tweede en vierde 3 foete. Dis nou reg genoeg as al di ferses so was, mar fers 4, 5, 6, 7, het 4 en selfs 5 foete.

2. Wat di *maat* angaan het al di ferses foete fan 2 sillabes, mar fers 7, 8, 9 en 10 het di meeste regels 3 sillabes in 'n foet en is dus trippelmaat.

3. En wat rym angaan, in fers 1 en 3 is di tweede en vierde regel 'n *slepende rym*, en in al di andere ferses is dit 'n *staande rym*.

Hier is nou di follende prysvraag. Di een wat diselfde gedig di beste kan ferbeter kry di prys follens gewoonte.

NEEF GILEAM FOU RIE SEN "KLYNTJI'S FERLOOR.

1. Editeur, kom, laat ek jou 'n saki fertel,
Dit is op ons plaas nou mar treurig gestel.
Di mense di vraag waar "Ons Klyntji" 's gebly,
En ek was ferplig na di pos toe te ry.
2. 'k Gaan fang toen myn pêrd en ek ry na di pos
Om di pêrd eers te kry, het my moeite gekos ;
Mar dit was nog niks ni, as *Ons Klyntji* mar kwam,
Mar daarvoor was ek tog so regtig wat hang.
3. Ek fra na *Ons Klyntji*, of ek hom kan kry ;
Mar hulle seg, hul het gen *Klyntji* fer my.
Ek foelde toen sleg, mar hoe moes ek nou maak ?
Ek gaan weer na huis toe, en plyt fer syn saak.
4. Hul weet ni, hoe kom dit ; dit is 'n groot spyt,
"Ons Klyntji" kom anders gereeld op syn tyd.
Di follende dag is ek weer al persent,
Mar *Ons Klyntji* blyf weg, en ons was ni kontent.
5. Ek denk toen, *Ons Klyntji* het seker ferdwaal,
Dit is oek so fér fan di Paarl na Transvala.
Mar hy sal di pad kry, het jy mār geduld,
Ons Klyntji het my mos nog nooit ni gekuld.
6. 'k Ferlang om te lees van Nig Anni Joubert ;
Hoe 't gegaan het met Skeba, ons was al so fér,
Of hulle gekryg het, wat hulle gaan soek,
En wat was geskryf in di rol of di boek.

7. Fan Wolf en fan Jakhals, wat "Oom" nou moet sê;
Fan Karoles, di weewnaar, wat 'n vrouwtji wou hê;
Na di raaisels ferlang ek, wat agter an staan.
Kom, help my, waar kry ek 'n *Klyntji* fan daan?

8. Ek saal weer myn pêrd op en ek gaan hom soek.
Want hê wil 'k hom seker, dit spreek as 'n boek.
As julle hom kry langs di pad, of by wi,
Dan stuur jul hom gou gou na.

G. C. FOURIE.

Di Roosknoppie.

(Bekroonde Prysfraag).

FERKORTE INHOUD.—Di leser maak kennis met di persone wat di hoofrol ferful: Mr. Retief en syn vrou, met syn 2 dogters Betti en Maria, en syn seun Dani, ferder met Betti Brink, di niggi fan Mr. Retief syn kinders, en haar frindin, Anni Joubert.

Dani en Anni het 'n gesprek o'er nasionaliteit, waarin di onnodig gebruik van Engelse woorde afgekeur word.—Hulle gaan na di waterfal toe, in di berg; Anni fal fan 'n klip en breek haar been wat deur Dani gespalk word. Anni herstel, na 'n maand.—Anni en Dani in di blomtuin; sy gé an hom 'n roosknoppie wat hy moet bewaar, en hulle neem afskyd fan makaar.

Mr. C. Brown di winklein en Mr. Van Dyk kom di sand by Mr. Joubert deurbring om te onderhandel en te siin di besighede van Brown en Joubert ineen te smelt. Anni haar pa het haar di vorige aand bekend gemaak dat hy wil hê dat sy met Brown moet trou, wat haar grote smart veroorzaak daar sy hom haat inplaas van liif het. Dit word fertel dat Mr. Joubert so bitter teen di Afrikaner Bond gekant is. Di rede was dat hy deur middel fan di Bond in di Parlement wou kom, mar di Bond wou hom daar ni bring ni, omdat hy onbekwaam is. Brown fra Anni na 'n konsert.

Di Vrydag aand neem Brown fer Anni na di konsert, en toen hulle terugkom ferklar hy haar syn liifde, waarop sy hom reguit sê dat dit moesite te fergeefs was. Toen Anni by di huis kom was di dokter daar, omdat haar ma skilic baing sîlk geworde het. Toen sy later na haar kamer toe gaan kry sy daar 'n briif van Bettie Retief, waarin sy an Anni bekend maak dat sy binn'n korten tyd gaan trou met 'n seker Smit van Johannesburg. Anni soek in di briif te fergeefs na liits van Dani—gen woord fan hom.

Di word di lezers fertel hoe dat Mr. Retief agteruit gegaan is deur fer anderre te help. Bettie Retief gaan trou met Mr. Smit van Johannesburg, en gaan daar woon. Mr. Joubert gaan fer 'n tydji, na di dood fan syn vrou, na Johannesburg, en neem fer Anni saam, Brown gaan oek saam. Anni ontmoet daar fer Bettie en Dani. Uit gesprekke ens. maak Anni op dat Dani ferloof is an 'n seker Miss Lissi Cameron, wat haar tot grote smart is. Dani fra fer Anni na 'n konsert.

Dani en Anni guan na di konsert en onderweg sowel soontoe as terug blyk dit dat altwe verkeerde gedagtes had; Dani was ni ferloof an Lissi Cameron, en Anni was oek ni ferloof an Brown ni; Hulle was altwe inakaar getrouw. Anni gé nou weer di roosknoppie an Dani en sê hom dat solank hy di roosknoppie bewaar, sy haar hart ni

an 'n ander sal gé ni. Dani word by Mr. Joubert beskenderd deur Brown en syn frinde. Mr. Joubert wil hê Anpi moet di ferlowing afbreek, en daar sy dit ni wil doen ni, neem hy haar weer weg na P_____ en belet alle korrespondensi tussen haar en Dani.

VI. HY KAN NI SO SLEG WEES NI.

IT is in di begin fan Juli fan diselfde jaar waarin Anni Johannesburg ferlaat het.

Anni was bisonder opgeruimd nadat sy anders is. Sy was besig met 'n blomruicker reg te maak terwyl haar pa gou di krante deur kyk. Dit was fer haar of hy oek opgeruimd is, want fan hulle fan Johannesburg gekom het, het sy hom nog nooit weer gesien lag ni. Hy was altyd somber en stil en praat met haar net as dit hoog noodsakelik was, en dan nog so kort as molik. Sy het dit groteliks toegeskrywe an drukte fan besighyd, want syn gewese frind Brown was nou syn dooffyand in besighyd. Brown was nog in Johannesburg, waar hy met goud andele spekuuleer, mar hy het 'n knap bestirder in syn besighyd, 'n sekere Peterson; Brown stuur gedurig geld fan Johannesburg, om syn besighyd uit te bry, en di fan Joubert teen te werk, en dus werk di twe besighede nou net so hard as kan teen makaar. Een dag het Anni haar pa haar dan oek reeds ferwyt dat sy di oorsaak hijsfan was en nog molik di oorsaak sal wees dat hy sal bankrot gaan. Sy het dit stilswyend moet anhoor, want tegepraat durf sy ni. Sy wonder egter waarom hy di oggend so opgeruimd lyk. Di oorsaak sou sy tot haar smart gouwer weet as sy gedog het. Want toen hy 'n rukki gelees het gé hy fer haar di koerant en sê: "Kyk hir, lees di rapport en sê my of jy nog denk dat Retief folmaak is. Ek het geweet syn skurke streke sal gou genoeg moet uitkom."

Sy neem di koerant met 'n bewende hand en gaan op di eerste di beste stoel sit, want dit was haar of haar bene haar ni langer kon dra ni. En wat sou sy in di koerant siin? Niks op aarde kon fer haar slechter gewees het as di nuws wat sy nou daarin siin, namelik 'n berig dat 'n boer wat 'n frag goed op Johannesburg ferkoop en met 'n sak vol geld uitgery het, een aand kort na sonder, 'n klyn endje buitekant Johannesburg, aangerand, lelik toegetakel, en fan al syn geld berowe was.

Di enigste man op wi suspisi gefal het, was Dani Retief met 'n paar frinde, en di suspisi was so sterk dat hy opgepak en in di tronk geset werd. Di saak sou binn'en kort foorkom, dit wil sê as di angerande sterk genoeg is om in di hof te ferskyn; mar dit was seer twyfelagtig of hy fan di bekome wonde weer sal herstel. Di koerant wyger om 'n gevole uit te spreek daar di saak *sub judice* is, mar meen tog dat daar gen twyfel kan wees dat di

gearresteerde di skuldige is, en ys dat hy 'n foerbeeldige straf sal kry as hy skuldig is.

Sofer gaan di berig en Anni gooi di koerant met 'n dipe sug en minagting fan haar op di tafel.

"Wat sê jy nou van di fraaie Retief?" fra haar pa.

"Hy kan ni so sleg wees ni; ek glo daar niks fan ni," was haar enigste antwoord.

"Ja nimand is so blind as hy wat ni wil siin ni. Mar hy sal wel een fan di dage syn ferdinde straf kry deur di hof, en dan sal jy wel moet glo wat jy nou ni wil glo ni."

"Dis 'n opgemaakte stori, waarfau ek niks glo ni" hou sy fol, terwyl sy opstaan en naar haar kamer gaan, waar sy haar dwars o'er haar bed gooi, en in bittere tranen losbars. Toen di storm enigsins o'ergewaai was in haar binneste, sê sy tot haarselve: "Ek glo dit nooit dat Dani so sleg kan wees ni, mar ek zweer, Brown het syn hand in di affère, om fer Dani in moeilikhed te bring ten ynde syn doel te beryk; maar hy sal dit nooit beryk ni. Og kon ek Dani net fer 'n halfuur siin, of kon ek mar an hom skrywe, net om uit te finde wat waarhyd is!"

So het daar 3 maande omgegaan sonder dat Anni, iits ferder hoor, as behalwe dat di angevande man gesterwe het 'n tydje na di aanranding. Brown stuur fer haar pa geregef di koerante waarin di ferslage fan di voorlopige ondersoek in was, mar hy het opgespas dat Anni di koerante ni in di hande gekry het ni, waarom weet sy ni.

Dit was in di middel fan October toen haar pa een morre by haar in di tuin kom, en sê: "Wel Anni fan morre het ek fer jou goeie tyding; neem di koerante en lees self."

Sy neem dit en gaan op di bank in haar somerhuusi sit, terwyl haar pa ferder in di tuin rondwaal. Daar siin sy toen di rapport fan di verhoor fan Dani foor di Hoogegeregshof, en daar dwars o'er met rooi potlood geskrywe: "*caught at last*" (tog yndelik gefang). Di handskrif ken sy: dit was di fan Brown: Hy (Brown) was dan oek di hoofgetuige in di saak, en syn verklarings kom korteliks hirop neer:—

Dat hy, Blake en Wilson op di 5de Juli fan di jaar 18—in di agtermiddag teen di aand gaan uitry het. Omtrent skemer aand kom hulle op 'n seker punt, digteby Johannesburg, op hulle terugtog, en siin toen dat daar 'n worsteling plaas find by 'n wa. Hulle ja toen daarheen en toen hulle digteby kom, neem 2 kérts di loop fan di wa af, di bosse in, di agterste kon hulle duidelik baken, dit was beskuldigde. Hy zweer possetif daarvoor. Hy werd toen gekruisfraag en sê dat hy niks weet fan 'n Kaffer wat by di wa was ni. Hy het gehoor fan Blake dat Retief hardop was. Hulle het di gewonde man na di huis gebring,

want 'n end daarfandaan was 'n huis fauwaar hy later naar di hospitaal ferfoer is.

Di ander twee getuige wat opgeroep werd leg selfde ferklaaring af.

Toen werd daar 'n sekere Boo, 'n Kaffer, opgeroep, wat ferklaar dat toen hy en syn baas op di genoemde plek kom, daar 2 of 3 manne uit di bosse langs di pad tefoorskyn gekom het wat hulle gestop het en op Engelsch fer syn baas gefra het om 'syn geld of syn lewe.' Syn baas wou ni di geld gé ni, en daarop het hulle syn baas aangeval. Hy was egter so ferskrik dat hy di loop geneem het, om te gaau hulp soek, toen hy later weer terug kom, met 'n paar ander base wat met hom saam gekom het, het hy daar niks gekry ni, mar het toen fan 'n ander Kaffer gehoor dat syn baas en oek di wa met di esels na di plaas gebring was wat 'n endje daarfandaan was. Syn getuigenis was egter seer ferward en deur makaar. Op een punt staan hy egter fas, en dit was dat beskuldigde ni by di aanranders was ni, daarfan was hy seker. Wi di aanranders was kon hy ni sê ni, want hy het hulle ni geken ni, en dit het hom oek gelyk of hulle fals baarde op gehad het. Toen hom gefraag werd om di aanranders te beskrywe, sê hy dat di een baing gelyk het soos daar di baas—en hy wys naar Brown—ten minste di oge en di stem was net soos di fan daar di baas. Toen werd nog di getuigenis fan di 2 manne wat met Boo saam gekom het gehoor, mar di was fan wynig belang. Fervolgens werd di getuigenis fan Mrs. Botha gehoor.

Sy ferklaar dat daar in di agtermiddag omtrent sononder 2 mans by haar huis ferby gestap het fan di kant fan Johannesburg. Sy het hulle ni geken ni, mar was so goed as seker dat di een beskuldigde was. Omtrent donker di aand het di 3 eerste getuige di o'erlede man in haar huis gebring. Hy was erg gewond en kon ni meer praat ni. Di man is later na di hospitaal geneem. Sy het later gehoor dat hy an di wonde gesterwe het. Ferder weet sy niks.

Toen kom di kant fer di ferededing. Di beskuldigde—Dani—het di getuigenisse wat so sterk teen hom plyn al di tyd dood bedaard geslaan en annlister. Hy sou nou syn ferklaaring aflu. Alle oge was op hom gefestig. Sou hy hom nou kon suiwer fan di blaam wat op syn karakter geleg is? Wat sou syn feiklaring tog wees? Wel di was seer kort: Hy ferklaar dat hy op di 5de Juli gaan loop het in di bedoelde rigting, mar eer hy by di huis fan Mrs. Botha kom was di son reeds onder en begin dit skemer teworde. Hy het toen omgedraai en naar syn huis gegaan. Hy het di hele aand in huis gebly en het niks fan di affère geweet foor hy di anderdag in syn kantoor gearresteerd werd ni. Op di vraag fan di adfoakaat of hy in di tyd hard op was, sê hy dat Blake fer hom op di 4de Juli gefra het om fer hom—

Blake—£50 te leen, hy het toen gesê dat hy dit ni kan doen ni want hy had huis di forige dag al di geld wat hy kon mis fer syn pa gestuur. Hy was egter ni so kort van geld dat hy fer Blake folstrek ni kon help ni, mar hy wou hom ni help ni, want Blake het al ferskye male fan hom sulke somme geleen, wat hy altyd gou weer sou gé, mar hy het nog nooit 'n pennis terug gegé ni. Hy sweer dat hy fan di boer en fan di aanranding weet ni.

Daarop werd di bestuurder fan di maatskappy opgeroep wat ferklaar dat Dani al lang in syn ; diins was, en ferantwoordelike boekhouwer was ; dat beskuldigde aldag di kans had om geld te ferdusster mar daar het, nog nooit 'n pennis makeer ni. Hy beskou beskuldigde fer di eerlikste en respektabelste jongéman in di hele Johannesburg.

Huurme was di ferhoor afgeloop en na di opsomming fan di regter werd hy skuldig ferklaar aan aanranding en diifstal—want di geld fan di boer was natuurlik ferdwene—en feroordeeld tot 3 jaar harde arbyd.

Ag watter pen is in staat om behoorlik di droefhyd en smart fan arme Anni te beskrywe toen sy dit lees ; toen sy lees dat haar, Dani, di edelste jonkman fan di dag, haar hele hoop, haar alles, feroordeeld was fer fytelik di 2 grootste misdade wat kan bedrewé worde—namelik *diifstal en moord!* Want di geld was gesteel, en di boer was an di wonde gester we, dus fytylyk moord. Mar hoewel hy deur di regter skuldig befonde was en feroordeeld, wou en kon sy tog ni glo dat hy skuldig was ni ; né in haar binneste was sy fas o'ertuig, dat hy an di misdaad net so onskuldig was as sy. Mar al is hy nou oek nog so onskuldig, haar hoop fer di toekoms—want sy het nog nooit alle hoop opgegeen—was nou op onbarmhartige wyse met eens en fer goed ferydel ! Sy weet dat haar pa nou meer as ooit teen Dani ferbitterd is ; en kom hy eendag weer uit dan sal haar pa wel daar foor sorre dat sy nooit weer iits fan hom sal hoor of siin ni.

Terwyl sy so sit en pyns, neem sy weer di koerant op en kyk nogmaals of dit wel werkelik daarstaan en of sy ni molik and droom was ni. Mar né, sy droom ni, dit staan werkelik daar, swart op wit. Dani is in di tronk fer 3 lange jare. Dog nou merk sy iits op wat di eerste slag ni haar aandag getrek het ni. Waarom was huis diselfde Brown, di haar reeds sofeul droefhyd besorg het, met syn 2 frinde di beskuldigers ? Waarom het hy di woerde : “*caught at last,*” daaro'er geskrywe ? Dit lyk mos baing of hy al lang op Dani jag maak, en hom nou ten laaste gefang het. En was Brown en syn 2 frinde ni sleg genoeg om Dani fals te beskuldig ni ? Iits anders wat haar aandag trek was dat ni Dani ni mar wel Blake, di boesem frind fan Brown, hardop was fer geld ? Sy werd hiir egter gehinder in haar gepyns deur haar pa.

“Nou wel Anni, wat sê jy nou, glo jy nou nog ni dat Retief so sleg kan wees ni ?”

“Né pa, ek glo nog hy kan ni so sleg wees ni.”

“Myn kind, mar hoe is dit tog molik dat jy so hardkoppig en blind kan wees. Di hele saak werd ferhoor en uitgepluis deur onpartydig en onbefooroordeelde regters di allesins befoeg is om 'n uitspraak te gé. Hulle find hom skuldig en jy hou fol dat hy onskuldig is. Mar al was daar oek gen regter ni, dan is di getuigenis tog sterk en duidelik genoeg om sonneklaarte bewys dat di man skuldig is. Dat jy ni an syn skuldighyd wil glo ni, is omdat jy jou gefoel bo jou ferstand laat gaan. Dat jy jou in kinder jare laat ferly het, en di man liif gekry en jou an hom ferbinde het kan ek ferstaan, mar dat jy nou, nou dat jy gen kind meer is, nou dat jy jou ferstand het, nou dat jy siin watter skurk hy is, nog an hom kan bly fas hou, is my onferklaarbaar en fersterk my net in myn gefoole dat 'n vrou nooit ferstandig word en fer haar self kan beskik ni ; 'n man moet dit doen, en ek sal dit fer jou doen.”

Dit alles praat hy in een asem af en sy kon duidelik siin dat sy bloed warin was. Sy was bang om hom teen te spreek, mar sy kon di kans daarom ni laat ferby gaan ni, want in di laaste tyd fan dat hulle fan Johannesburg gekom het, praat hy byna nooit 'n woord met haar ni en behandel haar altyd net so kort af as molik. Sy perbeer dus om 'n paar woorde tot feredediging fan Dani te sé, mar hy stop haar en sé dat hy niiks tot feredediging fan so 'n skurk wou hoor ni. Daar was 'n ogenblikki stilte en dit lyk byna of syn konsensi hom beskuldig dat hy haar, syn enigste kind en dogter te hard behandel, mar hy neem gou weer di woord en sé :

“Anni, dit word tyd dat ons tot 'n punt koen. Di lewe wat ons in di laatste tyd gely het is fer my ni angenaam ni. Ek wil alles fer jou gé, en alles fer jou doen, mits jy moet di een begeerte fan my, tot jou yge beswil, ferful. Ek het jou froeger gesfra, mar nou ys ek dat jy fan Retief sal afsien en jou an Brown ferbinde.”

Huur bars Anni in tranen uit, iits wat Mr. Joubert nog nooit gesien het ni, fan dat sy 'n klyn kindji was. En dit was hom of hy self in tranen kon uitbars, want nou siin hy duidelik hoe groot haar smart was. Om haar weer tot bedaring te kry neem hy haar hand en sé : “Kom, myn kind, moeni kinderagtig wees ni, jy is ni meer 'n kind ni, stil mar en wees ferstandig.”

Ag hoe tref di woorde fer Anni, hoe soet klink dit in haar ore, want sy het hom in di laaste tyd nooit meer so frindelik met haar hoor praat ni ; ja dit was fer haar of dit weer fanselewe was toen sy as 'n klyn dogtertji op syn skoot sit. Syn frindelike toon gé haar dan oek dadelik moed, en sy klem syn hand met altwe haar koorsagtige warme hande fas en sé :

"Ja pa, ek sal perbeer om ferstandig te wees, mar ek vra pa, om my nog eenmaal geduldig an te hoor, ek sal niiks tot feredediging fan Retief sê ni ?"

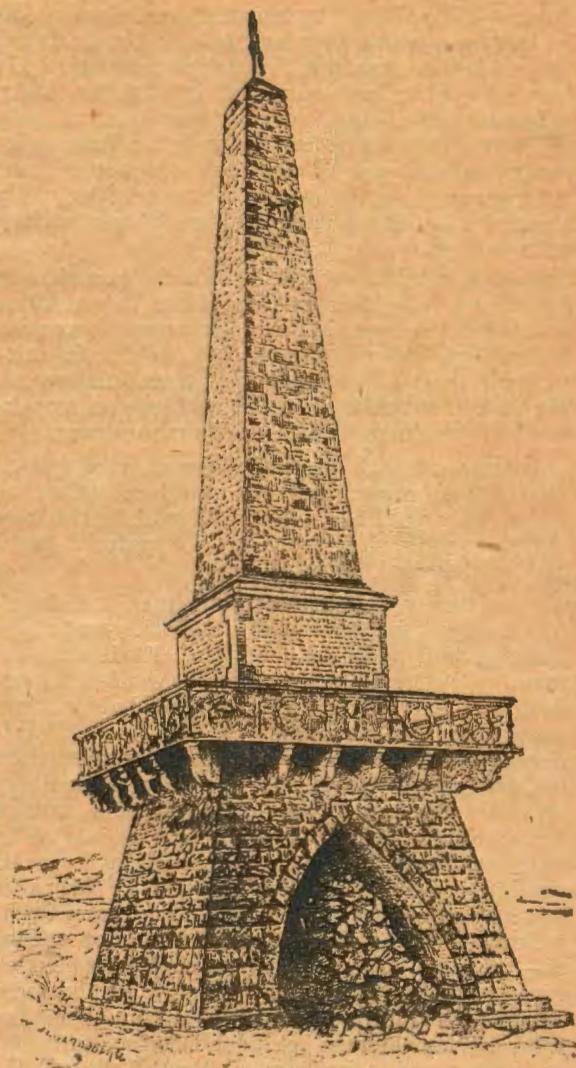
"Nou toe, sê alles wat op jou hart lê."

"In di eerste plaas moet ek fer pa sê dat ek ewige trou an Retief gesweer het en ek kan hom ni opgê ni. In di tweede plaas kan ek my nooit an Brown ferbinde ni ; ek haat, ek frees di man. Mar myn kop is nou te deurmakaar, ek kan ni praat ni, daarom fra ek fer pa om my 'n bitji tyd te gé om na te denk o'er di saak. Wat feral myn aandag getref het by di lees fan di rapport was di follende : Waarom moes Brown en syn 2 frinde huis di beskuldigers wees fan Retief ? Waarom."—Mar waartoe al di "waaroms" hiir weer herhaal. Sy had 'n hele 25 "waaroms" wat sy ni kon oplos ni, en haar pa oek ni. Hy sou egter daaro'er denk en dan fer haar later daar 'n antwoord op gé. Sy had hom tyd gefra en di sou hy haar gé. Hy sou di follende dag hoor wat sy te sê het. Sy gaan toen huistoe en hy bly nog 'n rukki daar sit:

Hy was nou egter geful met gedagtes wat nog nooit by hom opgekom het ni. Di klomp "waaroms" fan Anni het hom op di spoor gebring om di hele saak en Brown fer 'n rukki te beskou, soos Anni. En dit lyk hom byna of Anni gelyk het. Sou dit ni molik later blyk dat Brown 'n lage skurk is ni ? En as dit di gefal moet wees, was syn gedrag teeno'er Anni dan billik ? Was dit faderlik ? Wel, sy had hom tyd gefra, en hy sou haar ni haastig maak ni, hy sou haar tyd gé so feul as sy wou hé.

Wynig het hy geweet dat hy haar lang, ja baang lang tyd sal moet gé, want diselfde nag werd sy angetas deur 'n geweldige koers, wat feroorsaak werd, soos di dokter ferklaar, deur o'erspanning fan senewe teweeggebrag deur hewfige gemoedsandoening. Ag watter selfferwyt had haar pa nou. Hoeful het syn gedrag, hoeft syn laaste gesprek molik tot haar sirkte bygedra ? En moes sy, syn enigste kind nou sterwe, hoe sal di gedagte fer hom wees, dat hy haar laaste dage—di skone sonnige dage fan 'n edel mysi,—so onaangenaam gemaak het, en dit alles terwille fan di grille fan Brown ? Mar hy was haar fader en kon haar ni in di ferdef laat loop ni. Hy was genoodsaak om haar te bewege fan di ellendige Retief af te siin. Sulke gedagtes ferful nou dageliks di hoof fan Mnr. Joubert, terwyl Anni by di dag agteruit gaan, niteenstaande di dokters alles doen wat in hulle fermoge was. Yndelik slaan di sirkte deur op herseukoers, en di dokters laat alle hoop op herstel faar.

Di Afrikaanse Almanak ver 1897, Burgerlik en Kerkeilik, is di Almanak wat elke Afrikaner moet hé. Inhoud bisonder belangrik. Prys net mar 1s. per pos. Kontant.

Di Paardekraal Monument,

ter gedagtenis an di verlossing by Dingaan en di Vryheidsoorlog, alwaar al jare di grote godsdiinstige feeste plaas vind.

Di Afrikaanse Almanak ver 1897 is te kry. Stuur dadelik julle orders. Wat eerste orde en geld meestuur word di eerste gehelp. Prys net mar 1s. per pos. Kontant

Di Afrikaanse Almanak ver 1897 bevat behalwe al syn menigte nuttige informasi ses fraai prente : Pres. Steyn, di Kaapstad van Leeuwstert ; di Hollanse Kerk en di Kaap met di gedenkwaardige Preekstoel, ens ; Port Elisabeth ; Oost London en 'n afbeelding van di Monument wat op Slagtersnek sal opgerig worde. En tog kos di hele almanak mar net 1s. stuk, Kontant.

Myn eerste besoek an di Strand.

DIT was naastenby in di maand April 1866, dat ik fir di eerstemaal na di Strand sou gaan.

Di gedagte alleen dat ik dan eintlik ook di plek sal gaan kyk, was amper te goed om te glo, en toen op di laaste aand voor di vertrek, di wa voor di deur staan en opgepak word, was ek so opgewonde van blydschap dat ik di nag amper ni kon slaap ni. Gewoonlik het dit mar moeite gekos om my smorreens uit di kooi te kry as daar lesse moet geleer worde, of ander werk te doen was, mar kyk, di morre kon hulle mar roep net so vroeg as hulle wil, mar ik is op.

Di plan was dan so: ons, kinders, sou met di wa mé ry, waarop di goed gepak is, en Pa en Ma sou dan agterna kom met di 'kar. Wel, kni diep vóórdag word di esels ingespan en ry ons weg in di maanskyn, so vrolik en plesirig as 'n mens mar met moentlikhyd kan wees. Wel, wat di reis angaan, dit was na Vishoek Strand, en ik weet nog heelgoed, dat vir my, wat nog mar min van di wêrelde gesien het, dit al 'n héle ding was, om so 'n groot dorp as Stellenbosch te sien. Di reis was heel voorspoedig en so teen di aand kom ons by di Sandduine en by di sé, wat ik so vurig verlang het om te sien. Mar toen word ik bang, want di sé lyk my na 'n groot rivier, wat reg uit op ons af kom, en toen ik so 'n groot brander sien ankom, gaan ik op di vlug, en toen ik my weer kom kry, staan ik bo op di sandduine en wou daar ni weer afkom ni. Met grote moeite kon ik my vrees so ver o'erwen, dat ik weer verder kon gaan, met di vaste besluit egter om in vervolg so vár van di sé te bly as mogelijk is.

Wel, di vollende morre was elkeen begérig om te gaan baai, mar so gou as ik dit hoor dog ik by myself: a né wag, di ding sal vandag verkeerd kom; hulle sal my van morre in di sé wil bring, en dan kry ik di stuipe; dus ik sal mar by tyds 'n plan maak en borre dat ik weg kom. So geseg, so gedaan, mar waarnatoo sal ik nou gaan, dat hulle my ni kan kry ni? Gelukkig sien ik agter di huis onder 'n party bome 'n groot, ou diep visbali staan waarin hulle vroeger vis gesout het. A, hier dog ik, sal hulle my ni kry ni, en meteen was ik in di bali, en hou my so kleifi en stil as 'n muis in 'n koskas. Mar daar ik ongelukkig ni in 'n koskas was ni, mar in 'n ou stinkerie visbali, so begin ik naderhand erg honger te kry, mar durf my ni roer ni; want di ergste was, ik was nabij di huis, en kon goed hoor hoe hulle o'er my praat en na my soek; en uit di gesels kon ik verstaan, dat di gedagte al was dat ik in di sé geväl het. En ik sê by my self: moene glo ni, ik in di sé val! ik wat so bang is vir di sé, dat jk

liwer hier sit te verhonger in di visbali, hoewel ik weet dat myn moeder veral in 'n doodsbenoudhyd is o'er my.

Gelukkig het ek, vóór ik in di vrywillige gevangenskap gegaan was, gehoor dat di baai tyd gewoonlik in di morre is, en so wag ik toen tot laat in di agtermiddag tot dit veilig is, voordat ik derr di honger gedrywe word om mar self huis toe te gaan. Dat ik 'n gedugte skrobering gekry het o'er di augs wat ik myn ou'ers op di lyf gejaag het, is gemakkelik te begryp, en dat ik ni 'n pak slage gekry het ni, was alleen omdat di blydschap o'er di terugkoms van di verlore seun so groot was.

Dit was myn eerste kennismaking met Vishoek Strand en nooit kom ik daar ni, of ik gaan di plek kyk agter di huis van Meneer de Wet, waar ik in myn kinderjare sulke benoude ure deurgebring het.

F.

Laspalmas,
Warwick Castle
3 Juni 1896.

'n Brief 56 Jaar Oud.

NDERSTAANDE is 'n letterlike afskrif van 'n briif geskrywe deur di vrou fan Pieter Retief wat deur Dingaan vermoor is, an haar famili in di Boland. Dit is geaddresseer an: "Gideon Retief J. zoon, aan Wagemakers Vallei," en onder an di adres, staan: "Port Natal, —M. J. Retief Weduwe." Di inhoud is as volg:—

"Op de Kolonie van Port Natal, Genaamt Pietermaritzburg, den 7 den Juli 1840.

Mijn Waarde en Noot vergetene Broeders en Susters Retiefs, en Herholt, benevens moeder, als zij nog leef.—

Met deze gelegenheit kan ik niet nalaten UED. te melden dat ik en mijn wijnige kinderen nog vris en gezont ben door de goedheit des Heeren, wij hoop van UED. het zelfde—Wat nuwes aanset betref weet ik UED. niet veel te melde zo ver dat het met ons nog boven verwagting gaan en ook nog boven onse verdienste—wat onze vijant aangaat wij leef met hem nog in vrede—hij heef onse schade uit betaalt aan beeste en aan beuijt en verder woon wij op onze erven en plaatzen—dit bouw en plant en zaay vris—maar van dit jaar heef wij nog een groot broot gebrek van wegens de roes passeeerde jaer so erg was maar en tegen was er mooye tuiyne en dan vol op mielies en pampoene en vol op vlees het is dan gezeg de meeste beeste vlees om de menigte van kaffers beeste die onder ons is—wat ons regerings vorm aan betref is tot hier toe weer in een behoorlike

stant er was voor een tijtje een kwessy onder de hoofde maar het is dog weer alles te vrede onze plaatze is ook al geenspekteerd de ouwe heer Smit is ook nog onze leeraar; wij is ook besig aan onze nuwe kerk—

Verder ken wy hier nog byna alles te koop kryge maar het is braaf duur voor onse voortrekkers Die weer van een af moet beginne waar ik een van ben die zo nyt gekleed ben van goet en bloot eers door onse wrede vyande van mans en kinders ontroef en de masels heef myn weer van kinds kinders en een brave schoonzoon ontroef myn Debora haar man—

Geliefde broeden op u verzoek zal ik schryve hoeveel kinders dat ik gehat heef hoeveel dat ik nog heef van over lede Jan Gryling heef ik 9 kinders gehat 3 is klyn gestorve 6 heef ik groot gemaak daarvan is dood; myn dogter Gertruyda aan de kraam myn tweede dogter Maria aan de hartklöppens alle byde was getrouw en myn zoon Jan is van de kaffers vermoord hy en syn overleede vader Jan Gryling heef harle leeven daar in de binne lant moes late en hún lighame aan de diere moes geven voor die lant daar—en hier moes ik myn brave man Retief niet zyn jongste zoon Pieter Retief en met myn oudste zoon Abraham Gryling ook hun lighame weer aan de diere geven door de wrede Dingaan. Lieve broeder myn rampe is byna te zwaar om UEd. daar een behoorlijke melding van te doen u ken wel dinke 2 mans en 3 kinders moes afgeven waar ik geen graf voor kon laat make van Retief is ook 2 klyn dood van Gryling heef ik nog in leeuen Piet en Barent en van Retief Jacobus Francois zyn vrouw en kinders is ook dood en dan Debora Jacoba haar man en kinders is ook dood, en dan heef ik nog Magdalena Margareta haar kinders is ook dood nu heef ik van myn 15 kinderen nog 5.

Geliefde broeder zend myn dog een kasje met boomtjes ik zal die transport betalen ook wens ik te weeten of B. Hendrik Herholte myn brief ontvangen heef. Nu zal ik sluyte en groet UEd. alle met opregte liefde

UED. Welmenende Suster en Dogter,

MAGDALENA JOHANNA DE WET.

Weduwe PIETER RETIEF.

Di bowenstaande briif wat op di 13 de Aug. van dielfde jaar deur Mnr. Gideon Retief alhier ontfang is, is in besit fan Mnr. Frans P. Retief fan di Perl, 'n famili lid fan o'erlede Pieter Retief en hy was so goed om ons daar 'n afskrif fan te gé. As andere frinde ook dergelyke one gedenk-skrifte het, sal ons baing bly wees dit te ontfang, of afskrifte daarfan. Di oorspronkelike stukke sal ons weer terug stuur, indien gefraagd.

Dire Storiis.

LEEU JAG

EK is in di jaar 1820 in di Distrik fan Graaff-Reinet gebore, op di plaas Lemoenfontyn

Ek was fan klyns af een in wi banja gees was, en by wi bisondere lus was fer jag. Toen ek omrent 6 jaar oud was moes ek begin skaap op te pas, wat fer my banja fermaaklik was, feral om jag te maak op tiirs, luipers en hobejane en al di soort dire. Eers met honde en later met di geweer.

Toen ek 15 jaar oud was, toen hou myn pa fer my op di werf, mar dit was fer een wat so'n gees het as ek te feul om so gebinde te léwe. Toen ek 22 jaar was, toen word di gebinde léwe fer my te swaar, en ek wou deur di Groot Riviir gaan om in di woeste land wat daar lê, non Vrystaat, en Transvaal ens. te gaan leeus skiit, want ek wou alte graag leeus skiit.

Myn pa wou dit ni toelaat ni; en myn ma di huil net soos ek daarfan praat. Mar dit kon toen ni ho'er of la'er ni, ek moes gaan. Ek koop toen fer my twé wa'ens, en twé span osse met trek goed, en twé fan di Ster Loop geweers, of Ou Sananas. Ek wou toen gaan, maar myn ou'ers wou my ni toelaat om te gaan ni.

Ek was fan plan om di aand weg te gaan. Ek stuur toen di morgé troeg foor son-op fer on Windfo'el om di osse by makaar te maak. Di ou was so reg in syn fleur; want hy fertel fer my al dage hoe hy di leeus geskiit het toen hy jonk was, en hoe hy nou met hulle sal werk. Danster moes di trek goed, reg maak, di stroppie, rime en jukskye maak en di stukkendes las. Ek en Kiwiit sou fer ons gaan slagvéd uitfang. Di fé het in di feld gestaan. Ons fang toen 120 uit en hy (wat Kiwiit is) sou so lank fort gaan met di skaap.

Ek kom by di huis, toen wou ek di wa'ens reg maak, dat ons so omrent 5 uur di middag kon weggaan. Ek maak myn manskappe bymakaar om di wa'ens onder di home uit te trek en op te pak. Tot ons grootste ferdruit siin ons myn pa het 'n kettang gefat en dit deur di ring fan di disselboom gesteek, en om di boom en di twé punte met 'n tamai'e slot toegesluit. Mar kyk toen hang ons lippe net soos Oom Daantji syn as hy om di Brandsiiktewet dink! Ons loop toen na myn pa en ma en ons staan almal foor hulle op ons knie'e en soebat om mar te gaan; maar dis ferniet; mar wat soebat is ons. Naderhand word myn pa al kwaad en sê: Reg, ou vrou, ek is al di neulery moeg; laat hulle mar gaan, as hulle dan so graag fan di leeus wil opgesreet wees." Mar dis ferniet myn ma was te taai om te praat, en ons siin dis verniit, ma sal dit ni doen ni.

Toen praat ons hulle gerus, en druk net ons spyt uit dat ons ni kan gaan ni. Mar wi sê, nou maak ons plan, ja ons maak reg-reg slim plan. Ek roep hulle alleen in di tuin onder di bome.

"Ek sê toen fer hulle : Danster, jy fat al di trek goed en steek dit weg, dat di Ou Baas dit ni fan naand in di wa'enhuis toesluit ni.—Windfo'el, en jy sorg dat di osse fannaand om 12 uur hier is, en ek sal di groot fyl fan di Ou Baas fat, en di slot affyl.

Dit was alles goed in hulle oge. Ek was heeltemaal onafhankelik fan myn ouers; ek het by myn frinde fer my 'n grote sak beskuit laat bak, en myn bedde goed het ek eenkant. Ek het toen di dag al myn goed stillettjis reg gepak, mar ek hou my mar dood onnosel en om myn ouers nog meer gerus te stel, fra ek hulle om dan di ander dag na di dorp te ry, wat my oek toegestaan word.

Di aand het ek stil deur gebring; want dit was fer my daarom swaar om myn ouerlike huis te verlaat en 'n woeste land in te gaan, mar ek wou gaan. Di aand toen ek gaan slaap, toen soen ek myn ouers, wat ni myn gewoonte was ni, en wat fer hulle freemd voorkom. Hulle was toen gerus, en gaan omtrent 10 uur slaap.

Ek het di dag di fyl gefat en onder myn katel weg gesteek; toen fat ek hom en gaan di slot af fyl. Toen ek 'n tyd lank gefyl het, siin ek daar kom myn pa an na di wa'ens om te siin of ek ni daar is ni; want hy het glo weer 'n wantroue in my gekry. Ek draai toen di plek wat ek gefyl het onder 'n skakel fan di kettang en loop toen deur di bome in 'n andere rigting. Di bome hou tot naby di huis an; di endtjis hardloop ek toen. Myn pa kon my ni siin ni; want di maan was donker, en agter di huis om en deur di fenster; ek sit di fyl onder di matras, en maak toen of ek slaap.

Pa het toen di wa'ens spioen om te siin of alles nog reg was, mar kon niks ferkeerds kry ni. Toen kom pa na myn kamer, draai di deur oop, mar ek snork soos ek slaap; mar met oop oge. Naderhand loop pa. Toen pa 'n paar tre'e weg was, staan ek op en kyk waar gaan pa heen. Tot myn blydschap gaan pa toen slaap.

Ek het nog 'n tydji gelê in myn kamer, toen loop ek en fyl di slot toen af. Danster kom toen oek daar om di trek goed te bring. Ons het toen di trekgoed reg gemaak; toen kom Windfo'el met di osse. Ons het gou di osse gefang en fas gemaak. Toen gaan ons di beskuit en bedde goed en geweers en ander dinge wat ons nodig het haal; ons roep toen myn dri wakkere honde en bind elk 'n riim om di nek, en sit hulle op 'n wa. Ons span toen in en ek laat Danster en Windfo'el foor gaan met di een wa en ek moes niet di ander wa alleen kom. Myn span osse was so goed as 'n mens kon kry, hulle loop sonder lyer.

Ons het toen stadig laat fat, mar naderhand het ons baing finnig gery om weg te kom.

Ons het heeltemal foorspoedig gerys. Op Colesberg het ons 'n paar dage o'er gebly. Ons is di Rivier daar met grote moeite deur. Ons gaan toen di Frystaat deur, mar fan di foortrekkers het ons ni gekry ni.

Toen ons twe dage gery het, kom ons by so 'n klyn rifiertji, wat alkante met bosse begroei is. Naby di rifiertje is 'n mooi bultji met twe klippopiis daar op. Ons gaan toen daar uitspan: dit was omtrent half 5 in di middag. Di ander twee jongens, wat di o'erige osse en pérde angejaag het, namelik Jantji en Klaas, di vat toen di pérde en osse en gaan hulle in di rifiir water gé en met hulle wy. Danster bekle'e di amp fan kok. Hy was toen daarmé belas om kos te kook, terwyl Windfo'el en ek di bosse ingaan om een of ander wild te gaan soek om te skiit.

Ek zeg toen : "Où Windfo'el, as ons nou fan middag 'n leeu kry?—"W. "Basi, dis so waar, ek sal fer hom skiit."—Ek : "Windfo'el, nes jy di leeu hoor brul, dan hardloop jy weg."—"Basi ek wat Windfo'el is, ek fer 'n leeu hardloop? Né ba'si."—E ; "Ou Windfo'el! As jy nou mis skiit?" W. "Basi, dan sal ek myn ma so waar fer 'n eendfo'el ansiin."

Ons loop toen mar ferder en het toen gesoek na wild. Naderhand siin ek 'n eland wy: Ek stuur toen fer ou Windfo'el, hy moet di eland fan foor bekruip, dat di eland fer hom moet kyk, dan kan ek hom beter bykom.

Ek wag tot di ou so 'n end foor di eland is, toen moet hy stil sit. Ek bekruip di eland mooi tot op 100 tre'e, ek leg toen an na di eland; ek wou net af trek, toen ek siin hy begin onrustigte worde. Ek leg toen weer fer 'n tydji stil. Toen leg ek weer an; toen geluk dit my so fer te kom om te skiit. Toen di ou pan brand, toen leg di eland—in syn bloed en smoer. Ek is toen in myn yge oge net 'n grote held; want ek het mos 'n eland dood geskiit.

Ek sê toen : "Ou Windfo'el! jy het daarom 'n knap baas; hy skiit so mar 'n eland dat di hare so waai; ek is reg-reg 'n groot man."—"Baas," sê ou Windfo'el; "daar kom nog 'n ander gevatt man an; ja baas, hy is regtig 'n groot man."

Ons loop toen en siin daar kom 'n groot leeu angestap so parmantig dat 'n mens amper sou sê, hy het di eerste ferband op di lap grond, en oek dat al di dire wat daar is syn eiendom is; so oek di eland waarop ek so trots was dat ek hom geskiit het. Hy stap reguit na di eland toe en begin te freeet, nes of dit mar ferniit eet is.

Ek het so 'n tydtji gestaan en kyk, mar ek word toen kwaad; want ek het mos self lus fer di eland syn flys. Ek sê toen fer ou Windfo'el, hy moet foor om loop, dan moet hy di leeu perbeer

skiit ; dan sal ek hom perbeér fan agter bekruip ; want hy maak of hy ons glad ni siin ni.

Myn end wat ek moes loop was baing groter as di fan oô Windfo'el. Hy kom di leeu toen mooi by, mar di oô was 'n bitji domastrant ; in plaas dat hy di leeu skiit, gooi hy hom met 'n klip. Di leeu gé net een brul en spring na di op toe ; fan skrik skiit di ou mis, en fal somar plat. Di leeu spring o'er hom en brul, ja dat di aarde dril onder ons. Oô W. di het syn felkoros o'er syn kop getrek, mar elke maal as di leeu brul, dan trek di ou di karos 'n end faster om syn kop.

Ek was eers 'n bitji bang, toen di leeu so hard brul ; mar naderhand was ek ni meer bang ni. Ek bekruip di leeu toen, want hy staan toen 'n end fan ou W. en hou di ou goed in di oog ; net soos hy roer, dan wil hy op hom spring. Ek kom toen so agter 'n boom en bekruip di leeu nabij ; hy staan ander pad en kyk ; ek fat hom mooi agter di blad, en trek af ; daar brand net di o'u pan syn kruit ; ek het fergeet om di roer te laai nadat ek na di eland geskiit het.

Di leeu het my gelukkig ni gesien ni, en hou arme ou W. toen ferdag fer di geraas. Hy gé een brul en spring na ou W. en stuit so by hom en gé toen 'n brul, dat dit fer my smaak di aarde skeur, en onder dit alles bly ou W. dood bedaard, ja hy trek ni eens 'n oor ni.

Di leeu het by hom gestuit en fer hom so gestaan en ferwonder, en kom naderhand na hom toe en ruik so an hom fan syn foete af tot agter syn kop ; toen begin di leeu hom te lek agter syn kop. Ou W. het 'n ruk stil gelê, mar naderhand begin di ou nukkerig te worde, hy fat toe 'n duuwelde hand fol sand, en gooi di leeu mooi in syn oge, en skre. "Foert ! jou ellendige ding ! wat lek jy dan met jou ful spoebek an myn kop." Di leeu loop toen en huil en met syn pote di sand uit te krap. Ek lê toen en lag of ek mal is, eir W. kon oek ni syn lag hou ni ; mar hy moes hom mar soet gedra, anders kon hy straks in nader kennis met di leeu geraak.

Ek word gou fan myn laggende toestand herstel, toen ek siin di leeu het syn oge haas skoon. Toen moet ek net so gou laai as wese kon ; want ek sjin toen, hy maak mening om ou W. antefal. Toen ek klaar gelaai het, staan hy ly ou W. syn kop. Ek hou toen korrel, mar toen fat hy ou W. syn kop, tot syn grootste geluk was syn kop baing groot en hard, di leeu kon hom ni te fer om fat ni, en di kop is byna 'n klip gelyk, syn tande di maak net 'n paar sny'e o'er di fel. Di ou het daarom seer gekry, en spring op en sê. "A né, mar jou—ellendige ding so sal ek fer my daarom ni fan jou laat byt ni !"

Di leeu was glo weerbang fer syn oge, en spring weg, en staan so'n endji fan hom ; toen skiit ek hom deur syn kop ; toen lê hy dood.

Ek stap toen na ou W : en fra hòm, hoe het dit afgeloop met hom. "Dis so waar, basi, ek was byna na di bokfeld toe." Ons het toen di leeu afgeslag en di ander folk gaan roep om di eland na di waens te help breng. Ons het dit toen gedoën ; ons het di eland afgeslag, en uit makaar gesny, en droog gemaak.

Toen moes ou W. fer di ander folk fertel wat hulle wonderlik in di smaak fal. Ou W. en ek was di twé grote helde fan di dag en ons wòrd oek byna di aand toegesing : "Windfo'el het syn duisend verslaan, mar baas David het syn tiin duisend verslaan ;" want myn naam was D. Bezuidenhout.

Ons is toen daarfandaan ferder. Ons het toen fersky'e leens doodgeskiit. Ons het deurgetrek tot waar di Distrikte Standerton en Wakkerstroom fan dag is. Een middag ry ons oek so 'n lap bosse deur. Ek sit op di wa syn foorkis ; toen siin ek dat daar 'n ding agter 'n bos weg raak, en ek maak somar gedagte dat dit 'n leeu is. Ek fluit toen fer myn span osse, en hulle gaan toen staan. Ek gryp toen myn geweer, kruit horen, en 'n paar kogels, en hard-loop na di voorste wa, en sê toen fer ou W., dit lyk fer my daar is 'n leeu.

Di ou gryp toen syn roer en hy loop een kant om, en ek anderkant om ! want ek het hom gewys waar di ding was. Dit was 'n hele famili wat daar bymakaar was. Ek siin naderhand een klyntji staan, ek skiit hom toen daar dood ; ek hoor toen 'n ander brul hiir kort by my. Ek laai toen so gou as ek kon ; ek loop toen weer fort. Ek dra di geweer so half o'er myn skou'er, laat di loop so half reg op staan ; ek stap toen, mar ek kyk altyd anderpad en ni foor my ni. Toen ek gewaar spring di leeu, en hy spring o'er my, mar teen di loop fan di geweer. Ek slaan toen di kant toe weg neer, en di geweer anderkant toe, en hy steek in di grond fas en fal weer 'n slag o'er, sodat hy omtrent 5 tré fan my lê.

Di leeu di was toen net kwaai en spring al o'er my en brul, en di wyf en di ander klyntji kom oek aan na my toe. O ! Myn tyd ! en dit lyk fer my, di klomp had net honger ; hulle maak so 'n kraaltje om my, hulle staan an my en ruik. Ou Windfo'el, di ou stomme skepsel ; wat hom maeker het weet ek ni ; of hy gedink het di leeus freeet al an my weet ek ni ; maar hy kon tog weet, ek sal ni stil lê as di leeus freeet ni, want dis mos seer.

Di ou skiit daarfandaan, en in plaas dat hy di leeus raak skijt, skijt hy my deur di dikflys fan myn been. Di leens di skrik toen en hardloop 'n end weg, mar toen draai di mannetji weer om ; maar toen was hy kwaai. Hy brul en skop 'n lawaai op. Myn been was toen nog warm en was toen nog ni so seer ni ; di bloed het ek gou gestop. Hy kom toen ; ek lê toen weer plat. Hy kom en ruik an mij en staan toen by myn kop

en op so 'n wyse, dat syn stêrhare in myn oge hang, en hy staan toen op 'n huilende wyse en brul, en kyk na 'di kant waar di ander heen gehardloop het. Ek draai my toen stadig om en staan toen op en gryp hom an di stêrt. Di leeu trek forentoe en ek trap fas hier agter, di leeu sleep my, mar wat hou, is ek. Ou Windfo'el, di ou fent, di staan en lag of hy mal is. Ek skré toen fer hom, hy moet di leeu skiit, hy wil my baas raak ; toen skiit hy hom dood.

Ons het toen di twé afgeslag en toen loop ons ni te fér of di wifí di kom, mar ek skiit haar deur di kop, dat sy stil lê. Di klyntji het ons toen oek opgespoor en doodgeskiit.

Myn waens was toen fol fan leeu en wilds felle. Toen moes ek omdraai. Ek het nog baing ander ontmoetings gehad wat ek nou ferswyg het, mar as daar later na gefraag word, dan kan ek dit gé.

Ek was toen dri maande weg, ek het toen na myn pa syn huis gegaan. Di nag daar gekom en toen myn pa wakker word, toen speul ek op di Harmonium. Myn pa di was baing kwaad, en ek het amper sla gekry, was dit ni dat ek so groot was ni. Selfs myn ma sy was ook baing kwaad, en feral toen hulle di plek siin waar ou W. my geskiit het ; mar toen ek di wa'ens afpak, en hulle di leeu en allerhande wilds felle siin, was hulle weer getroos. En ek het tot fan dag nog ni spyt daarfan ni.

C. H. LOOTS, J.seun.

Daggafontein, Britstown.

(Dear Mr. J. P. v. d. Walt, Vorstesdam, Petrusville).

HOE DI SKULPAAIE IN DI WATER GEKOM HET.

NSKULPAT loop eendag neffens di Oranje-Riviir, toen siin hy an di o'erkant fan di riviir, lekker groen gras ; mar hy weet toen ni hoe hy daar sal kom ni. Toen hy so 'n ruk geloop en planne gemaak het, toen kom daar 2 kraaije by hom. Hulle vra hom toen hoe lyk dit of hy so diip in gedagte loop. Toen sê hy fer hulle, hy loop 'n planne maak om deur di riviir te gaan, om di lekker groen gras te gaan eet ; mar hy weet net ni hoe hy daar sal kom ni. Di kraaije was toen oek net baing gediinstig fer oom skulpat. Hulle sê fer hom, hulle sal elkeene weerskante an 'n stok hou, dan moet hy in di middel van di stok styf fas byt, dan sal hulle met hom o'er di riviir fliig ; mar dan moet hy volstrek ni syn bek oop maak ni om te praat as di visse miskien fer hom lag of spot ni. Dit was toen goed. Hulle maak toen so. Di 2 kraaije fat elkeen weerskante an di stok, en oom skulpad byt met

alle erns in di middel fan di stok fas. Mar net toen di kraaije mooi reg o'er di water fliig met oom skulpad, toen skré 'n fis uit di water "Hoera ! oom skulpad fliig oek vandag." Mar kyk oom skulpad word toen kwaad en wou skré : "dit traak julle mos ni," maar net met di eerste woord wat hy sê, glip syn bek los van di stok, toen fal hy dat hy so klap in di water ! daarfandaan is daar Skulpaaie in di water.

GEBEURTENIS MET 4 O'UE DIRE WAT AL ONBEKWAA M WAS OM MEER TE WERK.

'n Man het eendag 'n o'u esel gehad wat hy niks meer mé kon maak ni, toen wil hy hom mar dood maak om syn fel te looi ; mar di ou esel syn vrinde het dit fer hom fertel. Toen vlug di ou esel. Toen hy so 'n ent geloop het, toen kom hy by 'n ou hond. Hy fra toen fer di ou hond waarvandaan hy kom en waar hy heen gaan. Di hond sê fer di esel : "ek was al te oud gewees om myn werk goed te doen, toen het ek gehoor by één fan myn maters, dat myn ou baas my wou doodslaan, toen het ek gevlug fan hom af." Toen sê di esel fer di hond : "Nou ja dan is ons twe net twe goeie maats, want ons het fer één ding gevwing." Hulle twe het ni fér saam geloop ni of hulle kom by 'n baing ou kat. Hulle fra toen fer di kat fanwaar hy kom en waar hy heen gaan. Toen sê di kat : "Ek was al te oud om meer muise te fang, toen fertel een fan myn maats fer my dat myn ou baas fer hom gesê het dat hy fer myn wil doodslaan. Toen het ek gevlug fan myn ou baas." Toen sê di ander twe dire (di esel en di hond) : "Dan moet jy saam met ons gaan, want ons het fer diselfde ding gevwing." Dit was toen goed ; di ou kat stem toen in. Toen hulle dri so 'n ent geloop het, toen kom hulle by 'n baing ou hoenderhaan. Hulle fra toeh fer hom waarfandaan hy kom en waar hy heengaot. Toen sê di ou haan : "Ek was al onbekwaam om myn werk goed te doen omdat ek so oud is ; toen het ek eendag by een fan myn maats gehoor dat myn ou baas my wou op hok sit en slag wanneer ek fet is ; toen het ek fan hom af gevwing." Toen sê di ander dri dire fer hom dat hy saam met hulle moet gaan, want hulle het fer diselfde ding gevwing." Dit was toen goed, en hulle fir gaan toen saam, mar toen loop hulle en denk waar hulle di aand sal kos kry. Toen dit donker word kom hulle by 'n plaa net toen di mense sit en eet. Hulle maak toen 'n plan en sê : nou moet di esel onder staan, dan di hond bô op di esel, dan di kat bô op di hond en dan di haan bô op di kat, dan moet hulle gelyk skré, elkeen op syn maniir. Hulle skré toen en di mense skrik en hardloop di feld in ; met di gedoente hardloop hulle di kers omfèr ; hulle (di dire) gaan toen an di tafel sit en eet hulle dik. Toen hulle klaar het, gaan

hulle na hulle gewoonte slaap, di esel staan op di hoek fan di huis, di hond di lê voor di huis, di kat gaan in di kaggel sit, di haan staan op di huis se hoek. Di mense het 'n ruk gewag, toen staar hulle één om te gaan kyk of di goed al weg is. Toen di kerrel by di deur in kom, toen siin hy di oge fan di kat blink, toen dog hy dit is di snuitsel fan di kers wat nog lewe. Hy trek toen 'n fuurhoutje en steek dit in di kat syn oge, toen krap di kat hom in syn hand, toen hartloop hy di deur uit, mar net toen hy by di deur uitspring toen hap di hond 'n stuk uit syn broek se pyp; di esel op di hoek fan di huis, toen di kerrel by hom ferby kom, toen skop hy di man in di sy; di haan kraai toen. Toen di kerrel by di mense kom, fra hulle fer hom, waarom hy so uit asem gehardloop het? hy sê, toen ek wou di kers opsteek, toen sny een my op di hand met 'n mes, toen ek by di deur uitspring toeskeur één 'n stuk uit myn broekpyp, toen ek di draai maak by di huis syn hoek, toen slaat één my met altwé syn fuiste in myn sy, toen skre 'n ander één "slaan di fabont dood."

WOLF DEUR JAKHALS GEFOP.

Di Leeu (di koning van di dire) was eendag baang siik gewees, amper so dat hy moes dood gaan. Toen kom al di dire om raad en planne te gé fer hulle Koning, dat hy weer kan gesond worde; mar Jakki was opsent gewees. Toen staan Wolf hom (Jakki) en sleg maak by di Koning. Hy sê fer di Koning dat dit somar van minagting is wat Jakki oek ni naar di Koning toe gekom het om hom raad te gé ni. Mar so'n ruk daarna kom Jakki in, en sê dat dit somar alles leuns is wat Wolf fer di Koning fertel het, dat dit somar van minagting is wat hy weggebly het. Hy sê toen hy was al di tyd by di dokters rond gewees om planne van hulle te hoor fer so 'n pyn as di wat di Koning het, en hy het 'n raad gekry, en di raad is dat di Koning moet 'n warm wolwe fél fat en dit om di pynplek draai, mar dit moet ni 'n ou fél wees ni, dit moet 'n fel wees wat net afgeslag is. Toen laat di Koning di ander dire wolf pak en hom keel afsny (onder syn keel bloed laat) en hulle draai toen di fel om di pynplek. Dit is 'n mooi stori, en wys dat ons ni di een di ander moet beny ni.

Di Afrikaanse Almanak ver 1897 is te kry, en glo my van deuse jaar is hy belangrik. Di hele brandsiakte wet van 1894; di kos alleen al 1s. 6d. Dan is daar 'n gids (of "Directory") van sowat al di dorpe en distrikte in Suid Afrika, waar hulle lê, hos hoog, opbrengste, bevolking, ens. En 'n menigte ander nuttige dinge en dit alles net ver 1s.

Di Onderskyd tussen Begin en Ende.

I. DI FERLIIFRAAK FAN DANI EN KATO.

DIN ons distrik bly 'n beroemde boer dit is Mnr. Piet Eloff. Hy het net een dogter en een seun. Di dogter is nou omrent 15 jaar oud, 'n pragtige "leli-blom"

Een dag kom hy ook na ons dorp toe, en bring fer haar saam. En op di stoep bly 'n winkelklerki, namelik Dani de Wet. Toen hulle makaar ontmoet di dag sê Dani: u is mnr. Eloff?—"Ja en u mnr. de Wet?"—"Ja; Oom is seker Piet Eloff?"—"Ja, dit is ek."

So maak hul toen kennis met makaar. Dani de Wet wil ook mar graag met hom frinde maak, want hy het 'n mooi dogter, wat Dani so fan fér af gesien het, 'n wat fer hom toen so mar dood gegooi het. Syn kop is net gedurig fol van Eloff.

Hy kry toen somar 'n plan om haar di aand te besoek. Hy wag ook net tot 8 un 9 di aand en maak di winkel toe; want syn gemoed dryf hom so. Hy kan ni rus ni, hy moet gaan.

Hy gaan toen, en kom voor di deur en klop: "Tok, tok, tok," Oom Piet gaan maak toen di deur oop. "O! dis jy, Dani. Ek is bly, daar dit di eerste maal is dat ek hiir kom om al 'n besoek fan jou te kry." "Ja, oom, ek besoek graag 'n freemdeling."

Toen kry di ou so lekker, en seg toen: "Kom in, en gaan mar hiir voor in." Hulle sit toen so 'n bitji en praat, hierfan en oerale fan; en hier kom di nôies ook. Di een was Miss Delie Bosch, 'n ou maat fan Kato. Delie di kom toen voor en met 'n "Naant, Delie" "Naant, Dani," ontmoet hulle makaar.

Kato bly 'n rukki agter in di gang, om di feertjies wat ferkeerd sit reg te schud. Toen sy in kom seg Delie: "Dis Miss Eloff, en dis Mnr. de Wet."

"Wel, Miss Eloff, hoe gaan dit met jou?"—Fra Dani, so op syn stadige en besliste manier. "Né goed, danki, Mnr. de Wet. Hoe faar u?"—"Ook so, danki. Ons het nou 'n paar lekker dage gehad."—Seg Dani. "Ja," seg altwé di nôies gelyk, waarom Dani so byna bars fan di lag.

So het hulle toen di aand lekker deurgebring en baja musiek gespeel. Toen hul di aand moes uitmakaar, was Dani smoer ferliif op haar, en sy was ook ni fer daarfandaan ni. Toen hul di aand uitmakaar gaan, staan Dani op en sê: "Dis nou al di burgerlike uur; dit word tyd fer my om te loop, goei naant, Miss Eloff. Naant Mnr. de Wet. Naant, Delie."—"Naant, Dani." Hy loop toen di deur uit.

Toen Dani di aan by syn maat kom, seg hy: "My maat! Ek het fenaant myn hart en sil an 'n

mysi gegê, en dit lyk fer my sy ook. Jong, mar dis 'n rêrige mooi nôi."

So het Dani di hele aand met syn maat gepraat. Hulle het toen Sondag aand net so lekker deur gebring, Dani het di dag baja kennis met haar gemaak, want hy wou haar Sondag aand kerk toe bring. Di aand vra hy haar toen en sy was mar ook bly om di vraag, en sê ook ja. Hul gaan toen saam kerk toe, en weer huis toe, en sky di aand met 'n kus. Maandag foor son-op ry di ou oom ook uit. Nou sal ons siin wat hy met Woensdag se Pos gedoen het.

DEELHEBBER.

Oom Jan en ek.

OOM Jan en ek het 'n grap gehad voor omtrent 3 maande gelede, op di plaas van myn skoonvader. Di ou oom Jan kom uit di distrik van Molteno hiir in ons land, op di Koperberg. Hy het in syn land net van bêdel gelewe. Hy hoor toen dat di mense hiir lewe sonder om te werk en toen het hy somar haastig hierna toe getrek. Hy begin toen somar te bêdel dat dit dreun. Hy was al 'n paar keer hiir rond om te bêdel. Wel, ek kom toen hiir en di mense fertel toen ver my van di ou bêdelaar. Ek sê toen : Wag, ek sal fer hom reg maak laat hy mar weer hiir kom, di ou luiard, dan sal hy syn druiwe tegekom.

Onverwags kom di ou een morre hiir angestap, so bewe bewe ; want julle moet weet hy het 7 sole onder syn voete, en di oorlog was ook agter hom, toen kom hy regtig bêdel.

Hy kom by ons en sê : "Morre neef Jan."—"Morre, Oom Willie."—"Hoe gaan dit, neef Jan ?" "Di oorlog is kant-en-klaar ; Di oorlog is kant-en-klaar." Hy is tog so bang as hy net van di oorlog hoor praat, mar di gevaar weet hy nog ni ; van di sal hy agtermiddag eers gewaar.

Kortkort sê hymar ; "Oorlog is kant-en-klaar." Di agtermiddag sê hy ver syn seun : "Ons moet loop ; di kaffers sal ons vanaand doodskiet."—En toen hy nog in di huis sit praat van di oorlog, het ek en myn swager, Jan Heideman, 'n paar skote loskruijf gelaaï. Toen di ou loop, hardloop ons in di bosse langs, en ons kom hom omtrent 300 tré by, en ons trek di skote af, toen buk di ou en syn seun so stadig weg, want hulle is lui ; en ons hardloop weer nader, omtrent 10 tré, en ek trek di skoot af. Mar soe ! hulle druk net hulle hoede vas, en loop soos 2 hengste in di pad. Nou moet julle weet, hy het di dag 'n kantiin gebedel, mar hy gooi di kantiin weg laat dit rol.

Hy was later al weer hiir, mar hy is ver my di duivel in, mar ek het ver hom uitgelag.

KORT JAN

'n Nuwerwetse Spook.

Jan Uitkyk is ni befrees
Fer gen duiwel, spook of gees.
Dit het hy al menig keer
My ferseker op syn eer.
Ja, as hy ooit een mog siin
Skitit hy hom nog dood miskiin.
Een keer gaan hy uit di stad
Sawons kuier langs di pad.
Gants alleen en ongestoord
Stap hy in di donker foort.
Net mar slegs di wind wat blaas
Anders hoor hy gen geraas.
En al ferder fan di stad
Word dit stiller op syn pad.
Jan di merk nou hoe di lug
Dik met wolke word bevrug.
Net toen eers di donder brom
Skrik hy op en sê toen : "Kom,
Dit word tyd fer my om weer
Na di stad terug te keer."
So geseg en so gedaan,
Jan fat di terugtog aan.
Langs di Kerkhof loop di weg
Altyd nes 'n lyn so reg.
En ofskoon hy nikks gen frees
Foel fei duiwel, spook, of gees,
Tog fersigtig en sekuur
Loop hy fér weg fan di muur,
Want 'n mens di weet tog niit
Wat daar soms al kan geskiit.
Hoor ! Wat is dit fer geluid,
Nes een in di Kerkhof fluit ?
Jan kyk nou 'n slaggi om
Of hy ni liits an siin kom.
Kyk ! wat blink daar so fan fér,
Amper nes di awondster ?
Mar dit leef en slinger moes
Nes 'n ding wat weg wil koes.
Né di ding is ni reg hiir !
Dis gen mens, en oek gen diir.
Kyk, dit kom al digte by
Nou 's dit tyd om uit te gly.
Met di hoed fas op syn kop
Slaan Jan foorwaarts in galop,
Loop dat hom di broekpyp skeur,
Sonder omkyk, een streek deur.
Ag, wat fal di pad tog lang !
Jan word nou te danig bang.
Nou en dan loer hy opsy,
Mar dit kom al nader by.
Kni en béne doen al seer ;
Arme Jan ! hy kan ni meer.
Hoor tog, hoe hy hyg en blaas,
Harder as di wind kan raas.
En tot owermaat fan straf
Waai syn nuwe hoed nog af.
Laat mar waaie ! denk Neef Jan,

As ek mar ontflugte kan.
 Nog 'n slag loer hy epsy,
 Ag, di ding is nou digby,
 Lang en smal, wel tiin foet hoog,
 Foor syn bors 'n groot blink oog ;
 Sonder foet, of neus, of mond,
 Sweef dit somar o'er di grond.
 Ider sprong wat Jan nou doet
 Is feul meer as séwe foet.
 "Help tog, help tog net di keer !"
 Gil hy uit, "ek kan ni meer.
 Ek is nat al fan di sweet ;
 Net nou het di spook my beet."
 Hoor ! daar klink met skrille stem
 Weer di fluit kort agter hem.
 Jan kyk nou ni langer om.
 Oge ope, mond ferstom,
 Gôi hy nou met kop en poot
 Sig in wanhoop in di sloot,
 Wat daar heen loop langs di pad,
 Dat di modder om hom spat.
 En di spook, of wat dit sy,
 Sweef toen nes 'n blits ferby.
 Fêr nog in di duistre nag
 Klink mar net 'n skaterlag.
 Jan leg flou en amper dood
 Tot hy bykom in di sloot,
 Toen hy fuil en afgemat
 Weer terug gaan na di stad.
 Jan het ni, dit weet ek wel,
 Gou di stori gaan fertel ;
 Want hy het toen wel geweet,
 Dit was 'n welosipeet,
 Mar gen duivel gees of spook,
 Wat syn bloed so het laat kook.

J. D. B.

Oudtshoorn.

Grappige en Leersame Ferhale.**WAT IS 'N MASIIN.**

FF OOM PIIT, mar watter ding is tog di masiin, wat di Engelse so baing fan praat?" fra klyn Gert—'n jong kereltji, wat ni fan feul meer weet as fan skape, pêrre en beeste ni, en seker ok, toen hy syn klein vraboeiki geken het, fer hom ferbeel het dat hy nou heeltemal 'n folleerde man is, en molik nooit its anders as syn bybel gelees het ni—an syn oom Piit Uys, 'n ou Transvaalse boer, wat algemeen beroem was fer syn grappe en storis.

"Wat! 'n masiin?"—roep ou Piit. "Weet jy nou nog ni eens wat 'n masiin is ni?"

"Né, oom. Hoe sal ek dit weet, as ek nog nooit di ding gesien het ni?"

"Nou wag ! dan sal ek jou fertel wat dit is, as jy dit ni weet ni, want myn fader het self een gehad. Dis 'n baing wonderlike ding, dit kan ek jou sê ; mar net so sneaks as hy is, so nuttig is hy ok. Ons het nooit nodig gehad om skaap te skeer nî ; want di masiin fan myn pa, was so gewees : ons ja'e mar net di skape eenkant in, en by di ander kant kom hille kaal geskeer uit ; en so glad of jy hille geskawe het. En reg fan bo het hy 'n gat gehad ; mar ek sê fer jou, man ! as ons di skape in ja'e, dan fliig di broeke, batjiis, hemde, hoede, jasse, onderbatjiis, en net al wat jy wil hê, kant en klaar daar uit, met knope angenaai en als : feul finninger as wat jy kan tel."

"Mar oom, waar kom di knope dan fandaan ."

"Jou bobeaan ! siin jy ni di miskluite wat altyd an di skape syn sterte hang ni ? Daarfan kom di knope."

"BOETI, BOETI ! HIRR'S OU VOS!"

Oom Piit Vos het op ons dorp 'n pragtige mooi erf gehad ; fol frugte bome fan al di soorte, behalwe druwe en groente, in o'erfloed. Nou kan 'n mens begryp, waar so 'n paradysi op 'n droge dorp is, dat daar baing sal wees, wat dit graag sal wil besoek ; want di antrekkingkrag fan di mooi lekker frugte, wat jou sommar lat watertand kry, as jy dit siin, is te sterk ; en di lus en ferlyding om fan di ferbode boom te eet, is onweerstaanbaar.

Oom Piit het ok al gemerk dat syn lushof tamelijk druk besoek word ; mar deur wi, kan hy nog ni agter kom ni : want 'n diif is slim, en daar 's ok ni één ni, mar baing, wat on Adam en Eva se voorbeeld na folg, en hille fan Bokspoot lat ferly.

So was daar ok een ou oom en tante, wat 'n hele kookseltsji seuns had, so fap tiin tot agtien somers en winters oud.

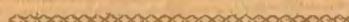
Een Sondag middag het Bokspoot fer hille ok an gelok na oom Piter se tuin toe, en heel gedwé het hille an syn roepstem gehoor gegé, an di fooraarde, dat hille jongste broertji : Koos, by di hekki moes wag sit, om fer hille kennis te gé as di baas fan di lusoord miskiin opdaag ; opdat hy hille ni onferwags kan o'erfal ni ; mar dat hille nog kans kan hé om ongemerk te ontflug. Dit het fer Kosi egter gou ferfeel om so te sit en rondkyk, soos 'n bobeaan, en so begin hy mos te speul in di sand, totdat hy deur 'n "ekm !" dig by hom, weer an syn plig herinner word. Lam fan di skrik, fliig hy op, spring di tuin in en skré, so hard as hy kan : "Boeti, boeti ! Hirr's ou Vos !" Mar dis waar ! toen kan jy siin spaander, uit di bome uit, na di hekki toe : want di muur was te hoog om o'er te kom. Mar kyk né ! so een fer een wat uit kom, di kruip so in di straat op, soos "ou Vos " hille met di agtersambok merk. Net fer Kosi het hy gespaar, en fer hom gesé : "Kyk jongi ! om jy nou jou boetiis in di hande gebring het, kan jy

nou in di tuin gaan, en frugte eet, so feul as jy wil : en jy kan dit ok al da'e doen ; mar dan moet jy daarvoor myn tuin oppas, en kyk, as hir ander mense in kom, dat jy kan fer my kom se."

Mar dat di ander spul fer Koos kwaad was : dit kan jy glo.

En hy het dit ok bitter moes ontgelde : want hille het hom gekarnuffel, dat dit ni maklik was ni.

M. H. NESER.

Nuwjaarsgifte fer di Gedenskool.

Tot hirtoe, namens di Komité met dank ontfang fan :

H. C. v. Rooy	en famili,	Steynsburg,	... £1	0	0
H. P. C. Jooste,	do.	Beaufort West	... 0	12	6
F. C. de Wit,	do.	Lady Grey, Robt	0	5	0
E. J. Maritz,	do.	Sutherland,	... 0	6	3
D. W. du Plooy,	do.	Hope Town;	... 0	11	0
A. N. Schreuder,	do.	Van Rhynsdorp,	0	4	0
C. J. Wagenaar,	do.	Jamestown,	... 0	2	0
F. H. Conradie,	do.	Montagu,	 0	5	0
J. C. de Klerk,	do.	Barkly West,	... 0	8	9
J. J. Roux,	do.	"	... 0	5	6
J. P. Bezuidenhout,	do.	Pauwpan,	 2	5	3
M. J. Uys,	do.	Bethel,...	 0	10	0
S. O. Vermeulen,	do.	Hope Town,	... 1	2	9
J. D. du Plessis,	do.	Petrusville,...	... 0	7	0
H. S. Bosman,	do.	Beaufort West,	... 0	17	6
G. J. Smith,	do.	Clanwilliam,	... 0	8	6
J. J. G. Loots,	do.	Britstown,	... 1	6	0
Gert Kotzé, sr.,	do.	Vryburg,	 0	17	0
J. J. Vosloo,	do.	Witmos,	 0	7	0
J. H. Lubbe,	do.	Jamestown,...	... 0	17	9
O. J. v. Heerden,	do.	Dordrecht,	 0	8	0
J. J. P. Smit,	do.	Ermelo,	 0	13	0
M. J. Lombaard,	do.	Grahams Town,	... 0	7	6
J. H. Verster,	do.	Rhodes,...	 0	14	0
C. du Plessis,	do.	Clanwilliam ...	... 0	5	10
J. Nieuwoud,	do.	Clanwilliam ...	... 0	9	0
P. J. v. Vuuren,	do.	Strydenburg ...	... 0	6	9
Mej. J. J. Swarts,	do.	Murraysburg...	... 0	13	0
P. J. J. Pienaar,	do.	Aberdeen,	 1	7	0
J. P. van Eeden,	do.	Swellendam,	 0	5	0
F. M. Steyn,	do.	Aliwal Noord	... 1	3	9
J. Gerrits,	do.	Strydenburg,...	... 0	5	6
C. H. Kruger.	do.	Dordrecht,	 0	9	3
J. H. Botha,	do.	Somerset Oost,	... 0	11	0
W. J. W. Human,	do.	Britstown,	 0	10	0
P. J. Maritz,	do.	Griqua Town	... 0	13	6
J. A. Bosman & Co, do.	do.	Stellenbosch...	... 2	0	0
J. P. Bezuidenhout,	Pauwpan 'n frye gift	...	1	8	9

Di Afrikaanse Taal.

Ek is 'n arme boerenoi,
By vele min geag ;
Mar tog is ek van edel bloed,
En van 'n hoog geslag.
Uit Holland het myn pa gekom,
Na sonnig Afrika ;
Uit Frankryk, waar di druifros swel,
Myn liewe mooie ma.

Hull' skel my uit ver Hotnots myd ;
Mar ek gé daar ni om ;
Want an myn lippiis kan jy siin,
Van wat geslag ek kom.
Soet vloeï di woordjiis uit myn mond ;
Dit het ek van myn ma ;
Mar as ek bid dan hoor jy wel,
Ek is 'n kind van pa.

Myn sussi, wat uit Holland kom,
Di hou vernliit haar groot :
Di lug is al te skerp ver haar ;
Sy is al amper dood,
Di dokters kom nou bymakaar,
Hull' maak te saam 'n "Bond ;"
Mar tog met al di doktery
Word sy nooit weer gesond.

Myn niggi met haar stywe nek,
Di loop in rooi satyn ;
Eu baing jonkmans loop haar na ;
Sy denk hir baas te syn.
Mar as di awentuurjji kom.
Dan is di klomp by my.
Dis "hartji" voor en "hartji" na :
"Laat ons 'n bitji vry."

As ek mar eers myn vryer het.
'n Digter vol van moed ;
Een, wat my om myself bemin,
En ni mar om myn goed ;
Wanneer di vryer tot my kom
Vat ek hom by di hand,
Eu maak ek hom, hoe swak ekskyn,
Nog koning in di land.

Want ek het onder in myn kis
'n Ware towerstaf,
Wat ek nog van myn ouma het,
En nimand weet daar af.
Hef ek di staf op, "Moedertaal,"
Dan volg di land my na ;
En ek is net nou koningin
Van heel Suid-Afrika.

NEEF JAN.

(Ver musiik hirop | kyk anderkant.)

Di Afrikaanse Taal.

Allegro moderato.

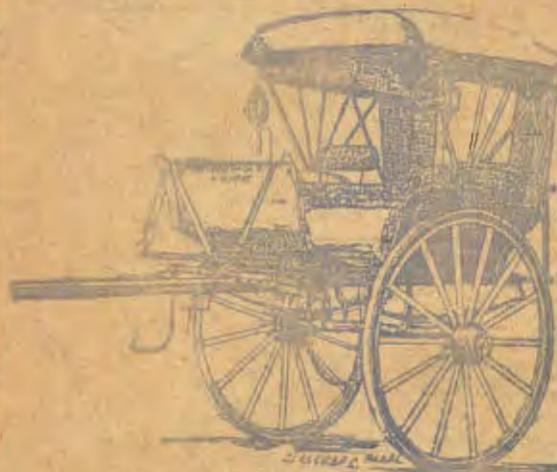
The musical score consists of five staves of music for voice and piano. The vocal part is in common time, treble clef, and key signature of one sharp. The piano accompaniment is in common time, bass clef, and key signature of one sharp. The lyrics are in Afrikaans and are as follows:

*Ek is 'n arme boerenoui, By vele min geag'; Mar
tog is ek van edel bloed, en van 'n hoog geslag'. Vit
Holland het myn pa gekom, na sonnig Afrika; Vit
Frankryk waar di druitros swel, myn lieve mooie ma.*

RIJ TUIGEN

TE KOOP BIJ

G. MALHERBE & CO.,
PASTORIE LAAN, PAARL.

Goed droog hout gewaarborgd.

CATALOGUSSEN TE BEKOMEN OP AANVRAAG.

TUIGEN.

HET geëerd publiek gelyke kennis te nemen, dat ik nog zooals voorheen bereid ben

Tuigen van eenig soort Leder, netjes, goed, en tegen billijke prijzen uit te voeren. Eene proefneming zal de waarheid hiervan bevestigen.

M. D. GOBREGTS, Noorder Paarl.

DE ♦ VILLIERS ♦ & ♦ CO.,

"Spes Bona Huis,"

PAARL, MODEMAAKSTERS, ENZ.,

DRESSEN EN MANTLES naer de nieuwste Mode
Neljes en Eerste klas gemaakte.

HOEDJES EN HOEDEN met smaak opgemaakt.
BRUIDS EN ROUW DRESSEN onverbeterlijk.

N.B.—Goed werk gewaarborgd.

Vraag om Monsters en Maat vormen, maar vergeet toch niet "Spes Bona Huis" bij het adres te plaatsen.
Telegraphisch Adres:—"ACORN".

De Afrikaanse Almanak ver. 1897. IS KANT EN KLAAR.

Die prijs is 1s. daar dit is guulkoop in aanmerking nemende di gróote hoeveelheid belangrike inforessas wat 'n mens kry —

Die volgende opsomming van wat daar in voorkom. 'N Mens vind er in di gewone kalender, met sekste en voorname gebeurtenisse; Tuin en Bloemfontein kalender; informasi omtrent vreemde geld, mate, gewigte, afstande, ens.; di volledige brand siktewet van 1894, waarvoor 'n mens apart 1s. 6d. moet betaal; brandsikte inspektors, diptijd, dipdepôts, ens.; di konstitusi van di Kaap Koloni, met informasi omtrent heralding na jure lede, getuige ens.; 'n beknopte "Directory" van dorpe en distrikte in Suid Afrika; di gesassieerde parlements wette in 1896; opgawe uit di begroting, sodat 'n mens kan sien hoe in publike geld; woed uitgegee di bevolking van Suid Afrika, annal, geregistreerde kisers ver elke afdeling, ens.; Burgerlike opgawe; Kerkelike opgawe van di verskillende Hollanse Kerk-goueskappe.

Naamlijs van diakens en oulertings met opgawe omtrent sile, lede, gedoopte. Ens! Ens!! Ens!!! En eindelik het Almanak Ses Prente as volg —

1. Kaapstad van Leidenberg gesien.
2. Di Grote Kerk in di Kaapstad; di preekstoel daarin; di Lutherse Kerk, n toel van Adderley Straat, ene.
3. Port Elizabeth van di lan ingehoof gesien.
4. Oost Londen met 'n leel van Buffels rivier.
5. President Steyn.
6. Di Slagtersnek monument volgens tekening deur mn. Vixeborg.

Dit alles ver net mar 1s. per pos.

Dis haas onbegrypelic en tog is dit so.

Orders onder 'n dosyn moet KONTANT wees. Ver ven dosyn gé ons 1s. 3d. kommissi af, sodat imánd mar 10s. 9d., stuur ver 12 exemplare. *Ons gé 'n Kommissi an Agente soos volg:* —Op bestelling van 12 tot 24, 15 per cent Kommissi en op bestellinge van 25 en meer 20 per cent. *Kommissi soos volg:* —

	Op 18 Alm. 2s. 6d.,	Kommissi £	1s.	£	15 0
,	25 "	5s.	"	5 0	0 9 6
,	36 "	7s.	"	4 0	1 8 0
,	50 "	10s.	"	12 0	1 18 0
,	75 "	15s.	"	18 0	2 2 0
,	100 "	20s.	"	1 5 0	3 15 0
,	125 "	25s.	"	1 11 0	4 13 6
,	150 "	32s. 6d.	"	1 17 6	5 2 6

N.B.—Alle orders op KREDIET moet stellig voor 31 Jannewari 1897 met ons vereffen word. Ons hou ons ni verantwoordelik om bestelde Almanakke weer terug te neem ni. Kontant Orders word in elk geval di eerste uitgevoer.

D. F. du Toit & Co., Beperkt, Paarl.

LLOYD
40 BURGSTR.

CO.,
KAAPSTAD,

Infoerders fan Ferbeterde Landbou Gereedskap en Masineri.

DI ENIGSTE SUID AFRIKAANSE AGENTE VOOR:

Olivier Harde Staal Ploeg Co.'s Wereld Beroemde Ploeg
Deering Pony Selfbinders en Maaiers met Draadrollen Dragers.

Lloyds' Aermotor Windmeule en Pompe.

Di Planet Jr. Wingerd Ploeg en Cultivators.

Lloyds' Crown Brand Fynste en Beste Blom fan Swawel, bewese
deur di Regerings Ontleedkundige di beste Swawel te wees
wat ooit in Suid Afrika verkoop is. Kyk rapport in di "Land-
bouw Journaal" fan 6 Dec. 1894.

Di Reus Cultivator en Graan Saaiers.

Garrett & Sons Dorsmasiins, ens., ens.

INFOERDERS FAN:

Baal Presse, Foer Masiins fer Hand- en Stoomkrag.

Wynpompe en Sproeipompe om Insekte dood te maak.

Gebuige Spring Band en Lever Egge, Land Rollers.

Wan (Koorn) Meule, Slypsteene, Saad Saaiers.

Roomafskyders, Karns en Botter Werkers.

Aardappel Uithalers, Aardappel Planters, Saaimasiins.

Omheinings Draad, Netdraad, Omheinings Pale.

Grawe, Skoffels, Mis- en Hooi Furke.

Gegalfaniseerde Netdraad fan Spesiale Kwaliteit.

Singers Naai Masiins. Koper en Yster Ledekante.

Amerikaanse Rytuige, Buggies, Karre en Spiders, ens., ens.

LLOYDS & CO.,

40 BURGSTRAAT,

(TEENOER DI BRANWEER STASI)

KAAPSTAD.

